శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౮ ౧౯౭౧ - ఆగస్టు : విరోధికృత్తు - శ్రావణము సంచిక ౨

విషయసూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హాక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.' (సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి: 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు		వెల: రూ. 7-50

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకలవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

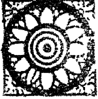
232 పుటలు		మూడవ కూర్పు		వెల: 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

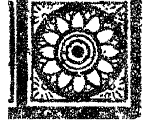

'అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౮ } ౧౯౭౧ – ఆగస్టు : : విరోధికృత్తు – శ్రావణము { సంచిక ౨

శ్రీః

వివేకచూడామణి

మూలము : శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు

వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

అతో ఽస్య జీవభావో ఽపి నిత్యా భవతి సంసృతిః
న నివర్తేత తన్మోక్షః కథం మే శ్రీగురో వద. 193

అందువలన పరమాత్మకు గలుగు జీవభావము నిత్యమే యగుచున్నది. సంసారమునకు నివృత్తి యుండదు. కావున నాకు మోక్ష మెట్లు? ఓ గురుదేవా, ఆనతిమ్ము. ౧౯౩

శ్రీగురు రువాచ :—

సమ్యక్పృష్టం త్వయా విద్వన్ సావధానేన తచ్ఛృణు
ప్రామాణికీ న భవతి భ్రాన్త్యా మోహితకల్పనా. 194

గురువు చెప్పుచున్నాడు:—

ఓ విద్వాంసుడా, బాగున్న దోయి నీ ప్రశ్న; కావున ఎచ్చరికతో ఆలకింపుము.— భ్రాంతిచే కావింపబడిన కల్పన ప్రామాణికము కాజాలదు. ౧౯౪

భ్రాన్తిం వినా త్వసఙ్గస్య నిష్క్రియస్య నిరాకృతేః
న ఘటే తార్థసమ్బన్ధో నభసో నీలతాదివత్. 195

ఆకాశమునకు నీలత్వాదు లున్నట్లు అజ్ఞులు కల్పించినను, నిక్కముగ నది యేవియు లేవు కదా. అట్లే అసంగుడును నిష్క్రియుడును నిరాకారుడునగు పరమాత్మకు దృశ్యవస్తువులతో సంబంధ మున్నట్లు భ్రాంతిచే కనిపించినను, నిజమునకు అది పొసగదు. ౧౯౫

స్వస్య ద్రష్టు ర్నిర్గుణ స్యాక్రియస్య ప్రత్యగ్బోధానన్దరూపస్య బుద్ధేః
భ్రాన్త్యా ప్రాప్తో జీవభావో న సత్యో మోహాపాయే నా స్త్యవస్తుస్వభావాత్. 196

ద్రష్టయు నిర్గుణుడును క్రియారహితుడును జ్ఞానానందస్వరూపియునగు ఆత్మకు, బుద్ధితోడి తాదాత్మ్యాభిమానరూపమగు భ్రాంతివలన కలిగిన జీవత్వము సత్యము కాదు. మోహము తొలగిన క్షణముననే అసత్తైన జీవత్వమును తొలగుచున్నది. ౧౯౬

యావద్భ్రాన్తి స్తావ దే వాస్య సత్తా మిథ్యాజ్ఞానోజ్జృమ్భితస్య ప్రమాదాత్
రజ్జ్వాం సర్పో భ్రాన్తికాలీన ఏవ, భ్రాన్తే ర్నాశే నైవ సర్పో ఽపి తద్వత్. 197

భ్రాంతియున్నంతసేపు భ్రాంతికల్పితవస్తువు నుండును. త్రాటిని జూచి పాము నను కొనుచున్నంతసేపు పాముండును. ఆ భ్రాంతి తొలగినంతనే పాము అదృశ్య మగును. అట్లే ఇచ్చటను. ౧౯౭

అనాదిత్వ మవిద్యాయాః కార్యస్యాపి త దిష్యతే
ఉత్పన్నాయాం తు విద్యాయా మావిద్యక మనాద్యపి 198
ప్రబోధే స్వప్నవ త్సర్వం సహమూలం వినశ్యతి
అనాద్యపీదం నో నిత్యం ప్రాగభావ ఇవ స్ఫుటమ్. 199

ఒకవస్తువు పుట్టుటకు ముందు అది లేము కదా. ఎన్నాళ్లుగా లేదు? అనాదికాలముగా లేదు. కావున ఆ లేమి అనాది. అయినను ఆ వస్తువు పుట్టినంతనే దానిలేమి అంతరించును. కావున ఆదిలేనిదానికి అంతము నుండ దను నియతి లేదు. అవిద్యయు విజ్ఞానమయకోశమును అనాదులే. ఐనను మెలకువ కలుగగనే నిద్రయు దానివలన గలుగు స్వప్నమును అంతరించి పోవునట్లు, బ్రహ్మజ్ఞానము గలిగినంతనే, అవిద్యయు దానివలన గలిగిన విజ్ఞానమయకోశమును అంతరించును. ౧౯౮,౧౯౯

అనాదే రపి విధ్వంసః ప్రాగభావస్య వీక్షితః
యద్బుద్ధ్యుపాధిసమ్బన్ధా త్పరికల్పిత మాత్మని 200
జీవత్వం న తతో ఽన్య స్తు స్వరూపేణ విలక్షణః
సమ్బన్ధ స్త్వాత్మనో బుద్ధ్యా మిథ్యాజ్ఞానపురస్సరః. 201

ఇంతవఱకు లేనట్టి దిప్పుడు పుట్టగానే దాని 'లేమి' ముగిసిపోవుచుండుటను ప్రత్యక్షముగ గాంచుచున్నాము. బుద్ధ్యుపాధిసంబంధమువలన ఆత్మయందు కల్పితమైన జీవత్వము మిథ్య. అట్టిది కాగు ఆత్మ. దాని స్వరూపము విలక్షణము. బుద్ధ్యాత్మసంబంధము మిథ్యాజ్ఞానహేతుకము. ౨౦౦,౨౦౧

వినివృత్తి ర్భవే త్తస్య సమ్యగ్జ్ఞానేన నాన్యథా
బ్రహ్మాత్మైకత్వవిజ్ఞానం సమ్యగ్జ్ఞానం శ్రుతే ర్మతమ్ 202

మిథ్యాజ్ఞానమును నివర్తిల్ల జేయునది సమ్యగ్జ్ఞాన మొక్కటే, వే తేదియు కాదు. ఉపనిషన్మహావాక్యానుసారము బ్రహ్మాత్మైకత్వము నెఱుగుటే సమ్యగ్జ్ఞానము. ౨౦౨

త దాత్మానాత్మనో స్సమ్య గ్వివేకే నైవ సిధ్యతి
తతో వివేకః కర్తవ్యః ప్రత్యగాత్మసదాత్మనోః. 203

ఇది ఆత్మ అను ఇది అనాత్మ అని వివేచించుటచేతనే ఆ సమ్యగ్జ్ఞానము గలుగును. కావున ప్రత్యగాత్మను నిత్యాత్మను వివేచించుటే కర్తవ్యము. ౨౦౩

జలం పఙ్కవ దస్పష్టం పఙ్కాపాయే జలం స్ఫుటమ్
యథాభాతి, తథాత్మాపి దోషాభావే స్ఫుటప్రభః. 204

బురదతోఁగూడియున్న నీట తేటదన ముండదు. బురదను తొలగించినంతనే నీరు తేటపడును. అట్లే అనాత్మతోడి తాదాత్మ్య మనెడి దోష మున్నంతవఱకు ఆత్మ ప్రకాశింపదు. ఆ దోషము తొలగినంతనే స్ఫుటముగ ప్రకాశించును. ౨౦౪

అసన్నివృత్తౌ తు సదాత్మనా స్ఫుటం ప్రతీతి రేతస్య భవే త్ప్రతీచః
తతోనిరాసః కరణీయ ఏవ సదాత్మన స్సాధ్వహమాది వస్తునః. 205

అసత్తు నివర్తిల్లగానే సదాత్మకు స్ఫుటప్రతీతి గల్గును. కావున ముముక్షువు అహంకారాది దేహాంతములైన యసత్పదార్థముల నెల్ల ఇది ఆత్మ కాదు, ఇదియు కా దనుచు త్రోసిరాజనవలయును. ౨౦౫

అతో నాయం పరాత్మా స్యా ద్విజ్ఞానమయశబ్దభాక్
వికారిత్వా జ్జడత్వాచ్చ పరిచ్ఛిన్నత్వహేతుతః
దృశ్యత్వా ద్వ్యభిచారిత్వా న్నానిత్యో నిత్య ఇష్యతే. 206

ఈ విజ్ఞానమయకోశము పరమాత్మ కాజాలదు. ఏల యన, పరమాత్మ నిత్యము. ఈ విజ్ఞానమయకోశ మనిత్యము. దీనికి జననమరణాదివికృతు లున్నవి. ఇది జడము, పరిచ్ఛిన్నము, దృశ్యము, వ్యభిచరణశీలము. అనిత్య మెన్నటికిని నిత్యము కాజాలదు. ౨౦౬

ఆనన్దప్రతిబిమ్బచుమ్బితతను ర్వృత్తి స్తమోజ్జృమ్భితా
స్యా దానన్దమయః ప్రియాదిగుణక స్స్వేష్టార్థలాభోదయః
పుణ్య స్యానుభవే విభాతి కృతినా మానన్దరూప స్స్వయం
భూత్వా నన్దతి యత్ర సాధుతనుభృన్మాత్రః ప్రయత్నం వినా. 207

బుద్ధివృత్తియం దాత్మానందము ప్రతిబింబితమైనప్పుడు దానినే ఆనందమయకోశ మందురు. 'తస్య ప్రియ మేవ శిరః, మోదో దక్షిణః పక్షః, ప్రమోద ఉత్తరః పక్షః ఆనన్ద ఆత్మా' అను శ్రుతియందు చెప్పియున్నటుల ఇష్టదర్శనమువలన గలుగు 'ప్రియము'ను, ఆవస్తు ప్రాప్తివలన గలుగు 'మోదము'ను, ఆవస్త్వనుభూతివలన గలుగు ప్రమోదమును ఆనంద మయకోశమున కంగములు. దర్శనప్రాప్త్యనుభవములు కలిగినప్పుడు కలుగుచును వేఱప్పుడు లేకయు నుండునది కావున ఈ యానందమయకోశ మనిత్యము. ధన్యులకు పుణ్యఫలానుభవ మప్పు డప్రయత్నముగానే కల్గు ఈ యానందము దర్పమునకు ధర్మోల్లంఘనమునకు దారి తీయును కావున ఇది పరిత్యాజ్యమైన తామసవృత్తి. ౨౦౭

ఆనన్దమయకోశస్య సుషుప్తౌ స్ఫూర్తి రుత్కటా
స్వప్నజాగరయో రీష దిష్టసన్దర్శనాదినా. 208

స్వప్నదశయందును జాగ్రద్దశయందును అన్యవృత్తు లీయానందమును ఖండించు చుండును. సుషుప్తిదశలో ఆ యాటంకములు ప్రసక్తింపనందున అప్పుడు దీని స్ఫురణ ముత్కటముగా నుండును. ౨౦౮

పరమహంస దేవుని ప్రబోధవాణి

పొరుగువా డడిగిన ప్రశ్న—మహాశయా, గృహస్థజీవితమును గడపుచునే భగవత్సాక్షాత్కారము నొందుట ఎన్నటికేని సాధ్యమగునా?

శ్రీరామకృష్ణుడు—తప్పక సాధ్యమే. కాని ఇప్పుడే చెప్పితిని కదా! సాధుగోష్ఠియం దుండ వలయును, నిరంతర ప్రార్థనము సాగు చుండవలయును. భగవంతునికై విలపింప వలయును. మనోమాలిన్యము లీ రీతి క్షాళిత ములు కాగానే భగవత్సాక్షాత్కారము గలుగును. మనస్సు బురదలో మునుగువడిన సూదివంటిది, దేవుడు అయస్కాంతమువంటి వాడు. బురదకప్పు తొలగిననే కాని సూది అయస్కాంతమువంక కాకృష్టము కాజాలదు. కామక్రోధలోభాదులును ఐహికభోగాభిరతి యునే బురద, ఆబురద కన్నీటిచే క్షాళిత మగును. బురద క్షాళితము కాగానే, అయ స్కాంతము సూదిని ఆకర్షించును. అనగా మానవునకు భగవత్సాక్షాత్కారము కలుగును. విశుద్ధహృదయులకే ఆసాక్షాత్కారము గలు గును. జ్వరగ్రస్తుని దేహములో మితి కెక్కు

డుగా నీరు చేరియున్నచో, ఆనీటిని వెలువ రింపనిదే, క్ష్వేనామాత్ర మేమి చేయగలదు ?

సంసారిగ నున్న మాత్రమేమి ? భగవత్సాక్షాత్కారము ఏలకలుగగూడదు ? ఐనను—నే జెప్పినటుల—సత్సంగమును, దైవప్రార్థనమును, భగవదనుగ్రహమునకై విలపించుటయు అప్పుడప్పుడే కొంత వాసమును—ఆవశ్యకములు. అందఱు నడచు దారిలో నుండు వృక్షాంకురములను పశువులు మేసిపోకుండుటకై కొంత కాలము వానిచుట్టును కంచె యుండవలయును.

పౌరుగువా డడిగిన ప్రశ్న—గృహస్థులకు గూడ భగవత్సాక్షాత్కారము గలుగునన్నమాట ! అంతేనా ?

శ్రీరామకృష్ణుడు- ప్రతియొక్కనికిని మోక్షము తప్పక కలిగితీరును. కాని అతడు గురూపదిష్టమార్గము ననుసరింపవలెను. చుట్టు దారిని బడెనేని, సరిదారికి వచ్చుటకు శ్రమ పడును. ముక్తి లభించుటకు విలంబము కలుగును. ముక్తి ఈ జన్మములో లభింపక పోవచ్చు, భగవత్సాక్షాత్కారము పెక్కు జన్మముల కనంతరము లభింపవచ్చు. జనకాది రాజర్షులు ప్రాపంచిక విధులను నిర్వర్తించుచునే యుండిరి. నెత్తిపై కుండలనో తట్టలనో పేర్చుకొని నర్తించు నర్తకివలె, వారు భగవంతుని తమ నెమ్మనములలో పదిలముగ నిలుపుకొని ప్రాపంచికవిధుల నిర్వర్తించుచుండిరి. తలపై నీటికుండలను మోయుచు నవ్వుచు మాటాడుచు చనుచుండు మహిళలను వాయవ్యభారతమున నీవు చూడలేదా ?

'మ' అడిగిన ప్రశ్న ఈ లోకమున మనము జీవితము నెట్లు గడపవలయును ?

శ్రీరామకృష్ణుడు—నీకు విహితములైన కృత్యముల నన్నింటిని నిర్వర్తింపుము. మనస్సును మాత్రము దేవునిపై నిల్పుము. భార్యతో బిడ్డలతో తండ్రితో తల్లితో అందఱితోను గూడ వసింపుము. వారికి సేవ చేయుము. అత్యంతము ప్రీతిపాత్రులనుగా వారిని జూడుము. కాని నీయంతరంగమున మాత్రము వారు నీకు సొంతము కారు అని తెలిసికొనుము.

ఒక భాగ్యవంతునింటి పరిచారిక ఆ యింటి పనుల నన్నిటిని జేయును కాని, సొంతగ్రామము లోని స్వగృహముపైని తలంపులను వీడదు. ఆ భాగ్యవంతుని బిడ్డల నామె తనబిడ్డలను బోలెనే సాకును. వారినిగూర్చి చెప్పునప్పుడు 'నారాముడు' 'నాహరి' అనియే చెప్పుచుండును. కాని యంతరంగమున మాత్రము వారు తనబిడ్డలు కానే కారను విషయము ఆమెకు బాగుగ తెలియును.

తాబేలు నీటిలో నటునిటు తిరుగుచుండును గాని, దాని తలంపులు దేనిమీద నున్నవో ఊహింపవచ్చును. దాని తలంపులు గట్టుపై నున్నవి. ఆ గట్టుపై నున్నవి దాని యండములు. లోకములో నీ విధుల నన్నింటిని నిర్వర్తింపుము. మనసును మాత్రము దేవునిపై నుండనిమ్ము.

ముందుగా భగవద్భక్తి నలవఱచుకొనక లోకమున ప్రవేశింతువేని నీకు ప్రతిబంధకములు నానాటికిని హెచ్చుచుండును. అందలి యిడుములు పరితాపములు ఏడుపులు నిన్ను ముంచివేయును. *ఐహిక విషయములను నీవు ధ్యానించుకొలది నీకు వానియందు సంగ మెక్కువగుచుండును.

* ధ్యాయతో విషయాన్ పుంసః సఙ్గస్తేషూపజాయతే. భగవద్గీత II. 62

మొదట నీచేతులకు నూనె పట్టించుకొని, అటుపిమ్మట పనసపండును తఱుగుము. లేకున్న దాని పాలజిగట నీకంటుకొనును. మొదట దివ్యమగు ప్రేమతైలమును గడించుకొనుము, అటుపిమ్మట నీ లౌకికవిధులకు గడంగుము.

కాని ఆ దివ్యప్రేమ సిద్ధింపవలయు ననిన ఏకాంతవాస మావశ్యకము. పాలనుండి వెన్నను తీయవలెనని, మొదట ఆ పాలను ప్రత్యేకస్థలమున తోడుబెట్టవలయును. పాల నెక్కువగ కలియబెట్టిన, అది పెరుగు కానేఱదు. పెరుగైన పిదప నీవు తక్కిన పనులను విడిచి, ప్రశాంత స్థలమున కూర్చుండి పెరుగును చిలుకవలయును అప్పటికిగాని నీకు వెన్న లభింపదు.

అదియునుగాక ఏకాంతమున దేవుని ధ్యానించుటచేత చిత్తమునకు జ్ఞానమును వైరాగ్యమును భక్తియు అలవడును. ఆ చిత్తమే లౌకికాసక్తికి లోనైనయెడల అధః పతనము గాంచును. ఈ లోకములో ప్రతి వ్యక్తికి నుండునది * కామినీకాంచనముల స్మృతియొక్కటే.

లోకము నీటివంటిది, మనస్సు పాలవంటిది. పాలను నీటిలోపోసిన రెండు నేకమగును. అటు తర్వాత అప్పటమైన పాలు నీకగపడదు. అట్లు కాక, పాలను పెరుగుగాచేసి, ఆ పెరుగును చిలికి వెన్నగాచేయుము. ఆ వెన్నను నీటిపై నుంచిన, అది తేలును. కావున ఆధ్యాత్మిక సాధన నేకాంతమున చేసి భక్తిజ్ఞానము లనెడి వెన్నను గడింపుము. ఆ వెన్నను నీవు ఈలోకమనెడి నీటిపైనుంచినను, అది తేలునేగాని, నీటితో కలిసిపోదు.

ఇందుతోబాటు నీవు సారాసారవివేచనము నభ్యసింపవలయును. కామినీకాంచనములు నశ్వరములు. దేవుడొక్కడే నిత్యుడు. ధనము వలన మానవున కేమికలుగును? అన్నవస్త్రములు లభించును, నిలువనీడ లభించును, అంతే. అంతకన్న నెక్కువ ఏమియు లేదు. దేవుని సాక్షాత్కరించుకొనుటకు నీకు ధనము తోడ్పడజాలదు. కావున ధనమునకు జీవితలక్ష్యముగ నుండు నర్హత ఎప్పుడుకాని లేనేలేదు. వివేచించు క్రమమిది, తెలిసినదా?

మ—చి తము.

* ఆధ్యాత్మికపురోగతికి ప్రతిబంధకములను పేర్కొనునప్పుడు శ్రీరామకృష్ణుని యమృతవాక్కున 'కామినీకాంచనము'ల ప్రస్తావము మాటిమాటికిని వచ్చుచుండును. కాని ఆపదములను అపార్థము చేసికొనుటయు తఱచు జరుగుచుండును. 'కామినీ' శబ్దమునకు 'కామము' అనియు 'కాంచన' శబ్దమునకు లోభము అనియునే అర్థము. అవేకదా ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధిని వెనుకకు నెట్టునవి. మగవారిని దూరముగ పెట్టుడని స్త్రీలకును, స్త్రీలను దూరముగ బెట్టుడని పురుషులకును శ్రీరామకృష్ణుడు బోధించియున్నాడు. కావున 'కామినికి లోబడకు' మన్నప్పుడు 'కామమునకు లోబడకు' మనుటే ఆయనహృదయము. అట్లే కాంచనము (=బంగారు) లోభవాచకము. ఆధ్యాత్మికజీవితమున రెండవయడ్డంకి లోభము గదా! స్త్రీనిగాని స్త్రీజాతినే గాని ద్వేషింపు డని శ్రీరామకృష్ణుడు శిష్యుల కుపదేశింప లేదు. ఈ శీర్షిక క్రింద నున్న యాయన బోధనల నెల్ల సమష్టిగ పరిశీలించిన, ఈ విషయము స్పష్టపడును. మహిళలు జగన్మాతృ ప్రత్యక్షరూపము లని గదా గురుదేవుని భావన. తాను తంత్రసాధనలు చేయునప్పుడు తనకు గురుస్థానమున, ఆయన ఒకానొక మహిళనే ప్రతిష్ఠించుకొన్నాడు. ఆయనసతి, మాతృదేవి శ్రీశారద, ఆయనకు నిత్యసహచారిణియు, ప్రథమశిష్యయు. తన యాధ్యాత్మికసాధనల పరిసమాప్తిసమయమున ఆయన, శారదను కాళీమాత దాల్చిన ప్రత్యక్షరూపముగా గుర్తించి ఆరాధించెను. ఆయన నిర్యాణానంతరము శ్రీశారదామాత అసంఖ్యాకులయిన గృహస్థులకు మాత్రమే కాక, శ్రీరామకృష్ణసంఘలోని సాధువులకు సైత మెందఱికో ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకురా లయ్యెను.

వ్యాసస్తుతి

శ్రీ కూరెళ్ళ రామ నరసింహరావుగారు

క. వ్యాసు, మహోజ్జ్వలకీర్తివిలాసుని, సుకవీంద్రహృదయలలితాంభోజా
వాసుని, సురుచిరహాసు, నుపాసింతును భక్తితోడ స్వాంతమునందున్.

గీ. చేతనాచేతనాన్వితసృష్టికెల్ల సారససముద్భవుఁడు గాఁడె కారణుండు?
భాసురపురాణవేదప్రపంచమునకు శిష్టపూజ్యుండు వ్యాసుఁడు సృష్టికర్త.

ఉ. మానవకోటికెల్ల ఋజుమార్గముఁ జూపి తరింపఁజేయు వి
జ్ఞానము జ్ఞానము న్నొసఁగు సత్కృతులన్ రచియించినట్టి యు
త్కీర్ణయశస్వి వ్యాసమునిశేఖరుఁ బావనసాత్త్వికాకృతిన్
ధ్యానమొనర్తు భక్తిని సదా జగదభ్యుదయంబు గోరుచున్.

చ. కవితయు యోగ మొక్కటె జగంబున నంచును దెల్పఁగా, ముని
ప్రవర, రచించినాఁడవు పురాణములన్ నిగమంబులన్ గథా
నివహము, శేషశాయియును నీ వొకరూప మటంచు సాధుపుం
గవులు నినున్ స్మరించుచుఁ ద్రికాలములందున నీకు మ్రొక్కరే?

క. సురలకు నమృతం బొసఁగెను కరివరదుఁడు తొల్లి, నీవు కవితామృతమున్
ధరణీజనముల కొసఁగితి, వరయఁగ మీ రొక్కరూపె, వ్యాసమహర్షీ.

మ. అదియే కృష్ణుఁడు, ఆలమంద లవిగో, ఆతండె యక్రూరుఁడున్,
అదియే గోపసతీవ్రజం, బదియె బృందారణ్యమున్, రాసలీ
లదిగో — భాగవతప్రబంధమున మా కానందము న్గూర్చుచున్
ఎదుట న్గన్పడుచుండె నిప్పటికి నీసృష్టిన్ మహాప్రాభవా.

శా. కాలాతీతుఁడ వయ్య నేఁటికిని నీ గ్రంథంబు లత్యంతశో
భాలాలిత్యముతో విరాజిలెడి యావద్ధారుణీమండలిన్
వేలీలన్ వినుతింతు నిన్ను మునిరాజేంద్రా, త్వదీయంబు వా
గ్జాలం బెల్లను గాదె! నీ కిదె నమస్కారంబు గావించెదన్.

రామకృష్ణానందస్వామి చరితోపోద్ఘాతము

శ్రీమత్కైలాసానందస్వామి

అవతారపురుషుని జీవితము అద్భుతరస నిబిడమగు నొక యితిహాసమును బోలినది. ఆ మహాపురుషుని లీలానాటకమున పాల్గొను నవతారసహాయుల జీవితమును అట్లే ఆశ్చర్య కావ్యముగ చవులూరుచుండును.

శ్రీరామకృష్ణుడు నిర్వహించిన జగదుజ్జీవన మహాకార్యమునకు స్వకీయ పరమహంసానుభూతియే మూలాధారముగ నుండినది. ఆ మహాకార్యమును నిర్వర్తించుటలో నానారీతుల సహకరించు మహాభాగ్యమును బడసి కృతార్థులైనవారు ఆయనగారి ప్రత   లు.

వారిలో శిఖర మనదగినవాడు జ్ఞాన దిగ్విజయము చేసిన శ్రీవివేకానందస్వామి. ఆయన సోదరశిష్యులు, పదిపదునైదుగురు తమ యొడళ్ళను వి తములను ప్రాణములను స్వామిజి నిర్ణయించిన కార్యప్ర
అర్పణము చేసిరి.

అట్టి వీరిలో ఒకరు రామకృష్ణానందస్వామి. దక్షిణ భారతమున ఆధ్యాత్మికోద్యమమును వర్ధిల్లజేయుటకే ఈయన శ్రీవివేకానంద స్వామిచే నియమింపబడెను స్వామిజి నియమమును ఈయన సక్రమముగా వాంఛితాధికముగా నిర్వహించి దక్షిణ భారత దేశమునకు మహోపకారము గావించెను. దక్షిణభారతమున శ్రీరామకృష్ణోద్యమమునకు బీదమును నాటినది శ్రీవివేకానందస్వామి. దానిని విశ్వజనాశ్రయముగ వర్ధిల్లజేసినది శ్రీరామకృష్ణానందస్వామి. ఈయనలో వెలుగొందిన అనుగ్రహ ప్రభావప్రకారములు పెక్కులు. ఆదర్శ సన్న్యాస మార్గమునకు రామకృష్ణానంద స్వాముల జీవిత ముత్తమలక్ష్యము. ఈయన జీవిత విశేషములను దక్షిణ భారత దేశీయులు ఎఱిగి అనుసంధించుట వారికి ఆధ్యాత్మిక శ్రేయఃప్రద మని వానిని ఈ ప్రాంతీయ భాషలలో ప్రకటించుచున్నారము. వారు ఈ సార స్వతమును అనంత శుభ ఫలముల బడయుదురు గావుత మనుట మా ప్రార్థన.

శశిసాంత్వన వచస్సుధాశీకరములు

ఈ ప్రాపంచికబంధమునుండి విడుపొందు టెట్లని కదా నీప్రశ్న! వేనవేల జన్మములలో సంచితమైన దాని నొక్కదినమున రూపుమాయజేయ శక్యమా! ఈ సంసార వాగుర నుండి ఈక్షణముననే తప్పించుకోజాడవలెనను నీయాశయము సమంజసమైనదే. అత్యంత ప్రేమాదరములతో మనల నావరించియుండు మనకుటుంబమునుండి మృత్యుదేవత మనల ఏ నిమిషమున లాగుకొనిపోవునో ఎవ్వడెఱుగును? అట్లని మన మున్నట్టుండి యొకనాడు ఆపాతముగ ఒకనిశ్చయము చేసికొన్నంత మాత్రమున ఉపయోగ ముండదు. శ్రేష్ఠమైన మార్గ మిది - బాలురు తమ క్షేమసాయము కావలసినను అందుల కంతటికిని తల్లిదండ్రులనే నమ్ముకొనియుందురు గదా. అట్లే నీవు శ్రీకృష్ణుని నమ్ముకొనియుండుము.

నీమనస్సు నేకాగ్రముగ శ్రీకృష్ణునందు నిలిపి ఆయన నిన్ను ఏస్థితియం దుంచినను అందే సంతుష్టుండవై యుండ నలవఱచుకొనుము.

ఈశ్వరుడు నిన్నుంచినచోట శాంతచిత్తుడవై యుండుము. శ్రీరామకృష్ణుని సూక్తులను జదువుము, మననము సేయుము. ''లేత మొక్కకు చుట్టు కంచెకట్టి మిక్కిలి జాగ్రత్తతో కనుపెట్టి యుండవలెను. లేనిచో అది మేకలపాల బడును. ఆ మొక్క ఎదిగి వృక్షరూప మొందినప్పుడు దాని విశాలశాఖల నీడ నాశ్రయించి ఎన్ని మేకలైనను విశ్రమింప వచ్చు'' నని ఆయన చెప్పుచుండువాడు. కావున అదృష్టవశమున నరుని మానసమున నించుక శ్రద్ధయు విరక్తియు నంకురించెనేని, అతడైహిక జనసంపర్కమును విడనాడి ఆ యంకురములను అత్యంత జాగరూకతతో పోషించి పెనుపవలయును. కాని అవి అంతరంగమున సుస్థిరముగ పాదుకొన్నపిదప వాని నెవ్వరును కదల్పజాలరు.

మంచి పుస్తకములు చదువుము. 'ది ఇమిటేషన్ ఆఫ్ క్రైస్ట్' ('క్రైస్తు ననుకరించుట') అనునది సద్గ్రంథములలో ఒకటి. అది నీకు మనశ్శాంతిని చేకూర్పగలదు. ఈశ్వరునికిని జీససుక్రైస్తునకును యథార్థభక్తుడగు థామస్ ఎకెమ్పే రచించిన యీ యమూల్యగ్రంథమున ప్రతిపుటలోను శాంతిప్రదములును భక్తియుక్తములు నగు వాక్యరత్నము లెన్నియో నీ కవశ్యము కానవచ్చును. వానిని నీ హృదయ ఫలకముపై హత్తించి యుంచుకొనుము.

మానవునకును మృగమునకును గల ముఖ్యభేదమిది - నిలువనీడయు తినతిండియు దొరకుచున్నంతవఱకు పశువు మఱొకచోటికి పోగోరదు. మానవ నామార్హుడు అట్లుకాక ఉన్నతస్థితుల నందగోరుచుండును. ఉన్నతాదర్శాల సిద్ధికై తహతహపాటుతో నిర్విరామముగా ఉద్యమించుచుండుటే మానవ నామార్హునిలో గల విశేషము. ఉత్తములు కాగోరువారందఱును, మహాత్మ్య మొందగోరువారందఱును,

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య
మామేకం శరణం వ్రజ.

(సర్వధర్మములను పరిత్యజించి నన్నొక్కనినే ఆశ్రయింపుము) అను నీతిసూత్రము ననుసరించి జీవించుటే గమ్యముగా నుంచుకోవలయును.

మన మందఱము భగవంతునే చేరబోవుచున్నాము. కాని మన త్రోవలు వేఱు. ప్రతివాడును తన త్రోవను తానే ఏర్పఱచుకొని యీశ్వరుడు తనకు ప్రసాదించిన సాధనముల నుపయోగించుకొని పయనము సాగింపవలెను.

మన మందఱమును మనలను బంధించి యుంచు సంకెళ్ళను ఛేదించుకొనవలెను. కాని యున్నట్టుండి తటాలున యొకదెబ్బకు సంకెలలు తెగిపోవుట నెచ్చటనైన చూచి ఎఱుగుదువా! వానిని ఛేదింప నెంచితివేని, సందీక దెబ్బమీద దెబ్బ పెక్కు దెబ్బలు కొట్టవలెను. ఆకస్మికముగ నిర్వర్తితమైన యొక పనిచే సత్ఫలము గలుగుట వాడుకలో లేదు. వైరాగ్యము నీలో పోటెక్కినప్పుడు తక్కిన బంధము లన్నియు దుర్బలములై సంసారవృక్షమునకు నిన్ను అంటిపెట్ట నసమర్థము లగును. అప్పుడు ముదుర మాగిన పండువలె నీవు భగవంతు నొడిలోనికి రాలి పడుదువు.

శ్రీరామకృష్ణానందస్వామి సంస్మృతి

రామకృష్ణుని శిష్యులలో అనితరసాధారణమహిమాన్వితుడు ప్రథమగణ్యుడు శ్రీవివేకానందస్వామి యనుట నిస్సందేహము. శ్రీరామకృష్ణసందేశోద్ఘాటనమును శ్రీరామకృష్ణోద్యమప్రారంభమును శ్రీ వివేకానందస్వామి నిర్వహించిన కార్యములే. మిఱుమిట్లు గొలుపు ఆయనకీర్తిసముజ్జ్వలతలో ఆయనతో సహకరించి ఈ యుద్యమమునకు వేరులు పాఱించిన సోదరశిష్యుల మహిమలు లోకుల కనుదాక వాయెను. ఈ సోదరశిష్యులలో ఒక్కొక్కడును శ్రీరామకృష్ణుని యాశీస్సుల బడసినవాడే, ఆధ్యాత్మికనిశ్రేణిలో చాలపైమెట్లధిరోహించినవాడే. అందులో కొందఱు విపులాగాధవైదుష్యమండితులు. శ్రీరామకృష్ణానందస్వామి అట్టివారిలో నొకడు.

పూర్వాశ్రమమున ఆయన పేరు శశిభూషణ చక్రవర్తి. 1863-వ సంవత్సరమున వంగరాష్ట్రమున హుగ్లీ జిల్లాలో సనాతనాచారనిష్ఠమైన యొక బ్రాహ్మణకుటుంబమున జన్మించెను. ఆయనతండ్రి ఆచారనిష్ఠాసంపన్నుడే కాక లోకమాత్రుపాసకుడుగను ఉండెను. కావున శశికి ఆచారపరతయు భక్తియు శైశవముననే అలవడెను. చదువుకై కలకత్తాకు పోవలసివచ్చుటచే అతనిభక్తిప్రవణతల కించుక అంతరాయము గల్గినను, ఈవిచ్ఛేదము కేవలము తాత్కాలికమే. కళాశాలలో అతని ప్రతిభ సాటిలేనిదై వెలుగొందెను. కొంతకాలమతడు చదువులో తదేకతానముగ నిమగ్నుడై యుండెను. కాని ఆధ్యాత్మికమైన యశాంతికిలోనై అతడు మతగ్రంథముల జదువనారంభించెను. శ్రీ కేశవచంద్రసేను నాయకత్వమున ప్రాముఖ్యము గాంచుచున్న బ్రాహ్మసమాజమువంకకు సమాకృష్టుడయ్యెను. ఇతని శ్రద్ధార్జవముల కెంతయు ప్రీతుడై కేశవచంద్రసేను ఇతనిని తనపుత్రుల కుపాధ్యాయునిగ నియమించెను. ఆయనతోడి సాంగత్యము శశిభూషణుని పారమార్థికక్షుధాగ్నిని రెచ్చగొట్టెనే గాని చల్లార్పజాలదాయెను.

1883-వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెలలో లోకగురుదేవుని శ్రీరామకృష్ణుని గలసికొన్న పిమ్మటనే ఆ క్షుదాగ్ని చల్లాఱినది. అప్పుడు బ్రాహ్మసమాజమువారు తమ వార్షికోత్సవసమావేశమును దక్షిణేశ్వరాలయారామమున జరుపుకొనిరి. అచ్చటికి శశియు శరత్తు నిద్దఱును బోయిరి, గురుదేవుని దర్శించిరి. శ్రీరామకృష్ణుడు వీరి నెంతయు ననురాగముతో చేరదీసెను. ప్రసంగవశమున శ్రీరామకృష్ణుడు "అతిబాల్యవివాహములచే పెక్కండ్రు యువకుల యాధ్యాత్మికజీవితములు నాశమొందుచున్న" వని చెప్పెను. 'పెండ్లాడుట తప్పా' అని వీరడిగిరి. అంత గురుదేవు డచ్చట షెల్ఫులో నున్న యొక గ్రంథమును వారిచేతి కిచ్చి అందొకపుటను బిగ్గరగా జదువు డని కోరెను. ఆ పుటలో వివాహమును గూర్చి క్రైస్తు వాక్రుచ్చిన యీ వాక్యములు గలవు:- "కొందఱు మాతృగర్భమునుండి నపుంసకులుగనే జన్మింతురు, మఱికొందఱు నపుంసకులుగ నొనర్పబడుదురు. కొందఱు స్వర్గరాజ్యప్రాప్తికై తమ్ము నపుంసకులుగ నొనర్చుకొందురు. ప్రతిగ్రహింపగలవాడు ప్రతిగ్రహించును గాక" ఈ క్రిందివి పాలు యోగీంద్రుని సూక్తులు: "కావున అవివాహితులకును విధవలకును జెప్పుచున్నాను. నావలె మీరును ఇట్లే యుండుట మీకు మంచిది. నిగ్రహశక్తి లేనిచో పెండ్లి చేసికొనుడు. ఏల యన ఉడుకుచుండుట కంటె పెండ్లాడుట మేలు", తర్వాత గురు

దేవుడు శశిని "నీకు విశ్వాసము సాకార బ్రహ్మమునందా నిరాకారబ్రహ్మమునందా" అని అడిగెను. "దేవు డున్నా డను నిశ్చయమే కుదురకున్న నేను దేవుడు సాకారుడో నిరాకారుడో చెప్పజాల" నని శశి చెప్పిన జవాబు గురుదేవు నెంతయు నలరించెను.

ప్రథమదర్శనమప్పుడే గురుదేవుడు శశి డెందమున శాశ్వతస్థానము నధిగమించెను. ఆనాటినుండి శశి దక్షిణేశ్వరమునకు తఱచు రాసాగెను. భక్తివైరాగ్యములమీఁది మోజుచే నతనికి బడిచదువులో రక్తి తగ్గజొచ్చెను. శ్రీరామకృష్ణునిపట్ల అతని కతిగాఢప్రేమాదరములు వర్ధిల్లినవి. గురుదేవునిసేవకును ఆయన యుపదేశానుసారము ఆధ్యాత్మికసాధనలు సల్పుటకును ఎక్కువకాలము వినియోగింపసాగెను.

1885-వ సంవత్సరమున శ్రీరామకృష్ణుడు వ్యాధిగ్రస్తుడు కాగా, శిష్యులు పన్నిద్ద ఱొక వర్గముగ గూడి, ఇండ్లను వీడి, చదువులకు స్వస్తి చెప్పి, గురుదేవుని సన్నిధానముననే యుండి పరిచర్య చేయుచుండిరి. వారిలో శశియు నొకడు. అతని గురుసేవానిష్ఠ అతి విలక్షణము, అనుపేక్ష్యము. నిద్రను విశ్రాంతిని మానుకొని శశి రేయుంబగలు గురువున కుపచరించుచుండెను. సదా పజ్జనే యుండి సమస్తమును నిర్వహించుచుండెను. ఇతరశిష్యులు భక్తిసాధనల కెంతో కాలమును వ్యయించుచుండిరి. కాని శశికి గురుపరిచర్యయే వరిష్ఠ తపస్సాధన. దానిచే నతడు సర్వసిద్ధిని బడసెను. ఇప్పు డిట్లలవడిన యీ గురుసేవానిష్ఠ శశికి ఆమరణాంత ముండెను.

1886-వ సంవత్సరము ఆగస్టునెలలో గురుదేవుడు మహాసమాధి జెందెను. యువశిష్యు లందఱు వివేకానందస్వామి నాయకత్వమున ఒక సన్న్యాసివర్గముగా గూడిరి. అందు శశియు చేరెను. సన్న్యసించినపిమ్మట ఆయనయే రామకృష్ణానందస్వామి యనుపేరు పెట్టుకొనెను. మొదట ఈ పేరును తాను పెట్టుకో గోరియుండిన శ్రీ వివేకానందస్వామి శశికుండిన గురుభక్తిగరిమను గుర్తించి ఆపేరు శశికే మిక్కిలి యనురూపముగ నుండు నని ఆ పేరును శశికే వదలుకొనెను. రామకృష్ణానందస్వాముల యేతదనంతరకాలజీవిత మంతయు ఆయన పెట్టుకొన్న యీ పేరునకు అక్షరాల సార్థకత సమకూర్చినది. శ్రీరామకృష్ణుని నిర్యాణానంతరము ఆయన శరీరశేషములను వీడి యేగ నని రామకృష్ణానందస్వామి వ్రతము పూనెను. మాట తప్పక, బరానగరమఠమున గురుదేవుని యస్థికల నారాధించుచు తావు తలగక స్వామి పండ్రెండేం డ్లుండెను; జీవించి యుండగా గురుదేవునకు సేవ చేసినట్లే ఇప్పు డాయనప్రతిమకు సేవ చేయుచుండెను. సోదరశిష్యులు మఠములో నుండిరా, విశేషకాలమును తపస్సాధనలలో గడపెడివారు, లేదా పరివ్రాజకులై గ్రామైకరాత్రముగా సుదూర పుణ్యక్షేత్రాలలో పర్యటించుచుండెడివారు. ఒకొక్కప్పుడు గురుదేవునిగుడిలో పూజ సల్పుచున్న రామకృష్ణానందస్వామి తప్ప, వేఱెవ్వరును లేక, మఠము నిర్జనముగా సైతముండెడిది. శశి ప్రతిదినము గంగనుండి నీరు తెచ్చి, గుడిపాత్రలను శుభ్రపఱచుకొని, పుష్పములను సేకరించి, వండిన అన్నమును గురుదేవునకు నివేదించి ప్రసాదమును సోదరశిష్యులకు పంచిపెట్టెడివాడు. ఈ కార్యక్రమము దినము తప్పక సాగిపోవుచుండెను. ప్రతికృతిలో గురుదేవుడీశిష్యావతంసునకు సదా ప్రత్యక్షమే. రామకృష్ణానందస్వాముల అధ్యవసాయముచే మఠ మీరీతగ నవిచ్ఛిన్నముగ సాగుచుండి

నది. కావుననే శ్రీ వివేకానందస్వామి 'మన సేవాసంఘమునకు శశిరే మూలస్తంభ' మని ప్రస్తుతించెను.

1897-వ సంవత్సరమున శ్రీవివేకానందస్వామి రామకృష్ణానందస్వామిని మద్రాసులో రామకృష్ణోద్యమప్రచారార్థము పంపుటతో [illegible]్రయము ముగిసి నూతనాధ్యాయము ప్రారంభమయ్యెను. రామకృష్ణానందస్వామి వైదికాచారనిష్ఠయు ఆంగ్లగీర్వాణభాషావైదుష్యమును గలవాడగుటచే దక్షిణభారతమున ప్రచారకార్యమున కెంతయు సమర్థుడని శ్రీవివేకానందస్వామి అందుల కీయన నెన్నుకొని నియమించెను.

మదరాసులో స్వామి ఐస్హౌసుసమీపమున నొకచిన్నయింట నుండెను. తర్వాత కొన్నాళ్ల కాయన విడిది ఐస్హౌసులోనికి మారెను. పిమ్మట అచిరకాలములో ఆయింటిసొంతదారు ఐస్హౌసును వేలములో అమ్మివేసెను. అప్పుడు స్వామి ఎంతో ఇబ్బందిపడుచు కొన్నాళ్లు ఔట్హౌసులో నుండవలసివచ్చెను. 1907 లో మైలాపూరు బ్రాడీసురోడ్డులో 5500 రూపాయల కొకయిల్లు నిర్మితమై, మఠమునకు శాశ్వతావాస మయ్యెను. అనంతరకాలమున ఆ కట్టడము పడగొట్టబడి ప్రస్తుతపు మఠభవనము నిర్మిత మాయెను. స్వామి కంతరంగానుచరులయిన యొకరు ఇట్లు తెలుపుచున్నారు– "క్రొత్తయింట ప్రవేశించి స్వామి శిశువువలె సంతోషించెను. 'శ్రీరామకృష్ణుడు వసించుట కిది బాగుగ నున్నది. ఆయన ఇచట నున్నాడనుట నిజమే. కావున ఈ భవనమును మనము చాల శుద్ధముగా నుంపవలెను. చీలలు కొట్టి గోడలను పాడుచేయరా' దనెను."

మద్రాసులో స్వామి జీవిత మంత సుఖముగా గడవలేదు. చాల శ్రమపడవలసియుండెను. తఱచు ఆర్థికముగా గడ్డుచిక్కుల నెదుర్కోవలసివచ్చెడిది. తొలిదినాలలో తనకు తానే బంటుగా తనకు తానే వంటవాడుగా స్వామి యుండవలసి యుండెను. గుడిలో పూజను అతివిపులక్రమమున చేయవలసియుండెను. దర్శనార్థుల ఆదరింపవలసియుండెను. మఠభవననిర్మాణమునకు విరాళముల సేకరింపబోవలసియుండెను. నగరమున పలుతావుల ప్రవచనము చేయవలసియుండెను. వెలుపలి పనులు ముగించుకొని మఠమునకు మరలునప్పటికి వండుకొను ఓపిక ఆయన కుండెడిది కాదు. కాని ఎంత చిక్కుపరిస్థితిలోనైనను ఆయన క్షోభ చెందలేదు, ఒకరియొద్దకు పోయి దేహి అని అడుగలేదు. ఆయన తన మొఱను గురుదేవునితోనే పెట్టుకొనెడివాడు. గుడిగదిలో గురుదేవుని ప్రతికృతి యెదుట, ఆయన తన కష్ట పరిస్థితులను బిగ్గఱగా చెప్పుకొనుచుండగా ఆదినాలలో విన్నవారున్నారు. 'మఠములో బియ్యపుగింజైన లేదు, ఱేపు జయంతి మహోత్సవ మెట్లో' అని దిక్కుతోపనిసమయములలోగూడ స్వామి గురుదేవునందు న్యస్తభరుడై యుండెడివాడు. వలసిన ధనమును వస్తుపరికరములును అత్యద్భుతముగ నిరీక్షింపని తావులనుండి వచ్చి సమయమున కందుబాటయ్యెడివి. కొన్నాళ్ళకు పరిస్థితులు రవంత చక్కబడినవి, స్వామికి తోడ్పడ మఱికొందఱు సన్న్యాసులువచ్చి చేరిరి. ఆర్థిక పరిస్థితి కూడ మెఱుగుదేఱెను.

మద్రాసులో స్వామి మొత్తము పదునాలుగు సంవత్సరములు మఠ కార్యభారము నిర్వహించుచుండెను. 1911-వ సంవత్సరమున క్షయవ్యాధికి గుఱియై వైద్యమునకై కలకత్తాకు చేరుకొనెను. రెండునెలలు వ్యాధిబాధ ననుభవించి ఆయన మహాసమాధి నొందెను.

తానున్న పదునాలుగేండ్లలో, స్వామి, రామకృష్ణోద్యమమునకు దక్షిణభారతమున చక్కని పునాదు లేర్పఱచెను. మద్రాసు కేంద్రము వారు ప్రస్తుతము నిర్వహించుచున్న సేవాకార్యశాఖల కన్నింటికిని ప్రారంభకు డాయనయే శ్రీరామకృష్ణారాధనక్రమము నేర్పఱచిన వా డాయనయే. శ్రీరామకృష్ణుని 'గాస్పెల్' (కథామృతము)ను, శ్రీవివేకానందస్వాముల 'దైవప్రేరితవాణి'ని (ఇన్‌స్పైర్డ్ టాక్సును) స్వకీయగ్రంథములను కొన్నిటిని ముద్రించుట మూలముగా రామకృష్ణానందస్వామి ఈ మతగ్రంథప్రచురణకార్యమునకు శ్రీకారము చుట్టినవా డాయెను. ఆయన వంగభాషలో శ్రీరామానుజులవారి చరిత్రమును *వ్రాసెను. త్రిమతాచార్యుల సిద్ధాంతములను సమన్వయపఱచుచు సంస్కృతభాషలో నొకగ్రంథము వ్రాయవలయు ననియు స్వామి సంకల్పించి యుండెను. శ్రీశారదా-శ్రీరామకృష్ణ-వివేకానందుల జయంతిమహోత్సవములు ప్రస్తుతము జరుగుచున్న విపులవిభవోత్తరవిధానములకు ప్రారంభకుడు శ్రీరామకృష్ణానందస్వామియే. కోయంబుత్తూరులో ప్లేగువ్యాధిచే బంధువుల నెల్ల గోల్పోయి దిక్కుమాలియున్న యొక శిశువునకు స్వామి యిచ్చిన ఆశ్రయమే రామకృష్ణస్టూడెంట్సుహోమునకు బీజము. ఆ 'హోము' ఇప్పుడు దక్షిణహిందుదేశమున అతిప్రవృద్ధ విద్యార్థివిడుదులలో నొకటిగ వెలుగొందుచున్నది.

మదరాసులోని కార్యముల నిర్వహించుచునే కాక స్వామి దక్షిణభారతదేశమున పెక్కు నగరములలో పర్యటించి ఉపన్యాసములు కావించెను. దక్షిణభారతమున బెంగుళూరును తిరువనంతపురమును స్వదేశప్రభువుల రాజధానులు. ఆ రెండు నగరాలలోను స్వామి కావించిన ప్రచారకార్యము ముఖ్యగణ్యము. అచిరకాలములోనే ఆ రెండు నగరములును రామకృష్ణోద్యమప్రముఖకేంద్రము లయ్యెను. 1904-వ సంవత్సరములో స్వామి బెంగుళూరులో శాశ్వతకేంద్రమును శ్రీఅపూర్వానందస్వాముల పర్యవేక్షణమున నెలకొల్పెను.

వేషనైఖరులం దెంత అశ్రద్ధగా నున్నను రామకృష్ణానందస్వాముల రూప మతిగంభీరమైనది. సరళత కాయన మూర్తీభావము. మందహాస మాయన యాధ్యాత్మికసురూపమునకెత్తిన దివ్వియగా ప్రకాశించెడిది. ఆయనకు సభాకంప ముండినప్పటికిని సదస్యుల నుఱ్ఱూతలూపు వాగ్మిత లేనప్పటికిని ఆయన కావించు ప్రవచనము శ్రోతల డెందముల తిరముగ ముద్రితమయ్యెడిది. సంవాదరూపమైన బోధనలో ఆయన అందెవేసినచేయి. శ్రోతలసంఖ్య బహుళముగ నున్నప్పుడును విరళముగ నున్నప్పుడును స్వాముల ప్రవచనాస్థ భేదిల్లెడిది కాదు.

ఎందుకుగాని స్వామి కాలమును క్రమమును తప్పడు. ఆయన దినకార్యక్రమము భగవద్గీతల విష్ణుసహస్రనామముల పారాయణముతో నారంభ మయ్యెడిది. మఠములో ఆయన నిరంతర సేవారాధనల నిమగ్నుడై యుండెడివాడు. దర్శనార్థము వచ్చిన ప్రతియొక్కరికి ప్రసాదమిచ్చి సాగనంపుట ఆయనకు వాడుక.

ఆయన శాకాహారనియతియు వైదికాచారనిష్ఠయు గలవాడు. బాల్యములో శ్రీగౌరాంగుని గుఱించిన యొక గ్రంథమును జదివినప్పటి నుండి ఆహారవిషయమున సాధకులకు గౌరాంగదేవుడు విధించిన నియతిని స్వామి పాటింప

* దీని ఆంగ్లానువాదము మద్రాసు మఠప్రచురణశాఖలో లభ్యమగును.

దొడగెను. ఈయన ప్రవణతలను గ్రహించి ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి వాని యావశ్యకతను గుర్తించి గురుదేవుడు వానిని పెంపొందించెను. గురుదేవునకు నివేదించిన యన్నమునే కాని వేఱు ఏయన్నమును తినగూడ దనుట స్వామికి జన్మవ్రతము. కావున తనకు మధుమేహవ్యాధి వచ్చి అందులకు గోధుమాహారమును భుజింపుమని వైద్యులు కోరినను, మధుమేహవ్యాధియు గోధుమల నారగించువాడుకయు శ్రీరామకృష్ణున కుండియుండనందున ఆయనకు గోధుమలను నివేదించుట కాని ఆయనకు నివేదింపక తాను భుజించుట కాని స్వామి కసాధ్యమే. మనుప్రముఖమహర్షులు నిస్వార్థపరులనియు జగద్ధితైకాభిలాషు లనియు స్వామి విశ్వాసము. కావున వారిస్మృతులందు ఈయన కాదర మపారము. ఐనను ఈయన హిందుత్వము సంకుచితమైనది కాదు. అన్యమతములపట్ల ఎంతో గౌరవము గల స్వామి అవకాశము వచ్చినప్పుడెల్ల మతాంతరులగోష్ఠులలో మెలగెడివాడు. మద్రాసులో సెయింట్ థామసు మౌంటునొద్ద స్వామి, చర్చిలో ప్రవేశించి దైవప్రార్థన గావించెను. మహమ్మదీయునితో సమాగమమొనగూడినప్పుడు స్వామి కొరానును గుఱించి ముచ్చటించెడివాడు. అద్వైతి అయినప్పటికి భక్తిమాధుర్యాభిరతి గలవాడు. కావున ఆరాధనమందలి ఆయన శ్రద్ధయు ఆర్జవమును స్పృహణీయములు ప్రేక్షణీయములు. భక్తిజ్ఞానము లాయనలో సమము లయిన పాళ్ళలో మిళితములైనవి. గణిత శాస్త్రజ్ఞుడును విద్వాంసుడునగు నాయన ప్రతిభ అలోకసామాన్యము. అయినను దాని నాయన వెలికి ప్రదర్శించుకోడు. ఆధ్యాత్మిక పరత ఆయనకు జీవితము, విద్యావిషయములు వినోదములు. అయినను ఎక్కువగ చదువుకొన్నది తన హృదయగ్రంథమునే. అందలి లోతులకు దిగి మర్మముల గనుగొన్నవా డాయన.

తటస్థముగ ఏకాంతముగ ప్రశాంతముగ నుండు నునికి ఆయనకు ప్రియము. ఒకసారి ఆయన ఇట్లు వాక్రుచ్చెను. దేవుడు నాలో నిండుగ నున్నప్పుడు, ఒరులు నా కెందుకు? ఒంటిగనుండుట యనగా ఏకాగ్రతయు పవిత్రతయునే. ఏకాకిత యనగా భయరహితతయు అర్థమే. ఇద్దఱున్నచో భయమును ఉండును. ఒంటిగా నున్నప్పుడు మనము ఆడవచ్చు, పాడవచ్చు, ముఖవికృతులు పూనవచ్చు, ఏమైనను చేయవచ్చు. ఒకమిత్రుడు మన చెంతకు వచ్చెననుకొనుడు. వెంటనే నడవడిలో మన మొక మెలకువను వహింతుము, అవధులను పాటింతుము, భయ మున్నంతవఱకు సుఖము లేదు, శాంతి లేదు'' ఇతరులభక్తి కంటె ఈయనభక్తిని విలక్షణముగ వెలుగొందించినది ఈ యద్వైతప్రవణతయే. పరిసరములందున్నవారిలో కపటత కనిపించెనా, ఆయన సహింపడు. భజనసంకీర్తనము సాగుచున్నప్పుడు ఆయన తటస్థుడుగ నుండ లేడు. భక్తిపరవశుడై నర్తింప జొచ్చును. ప్రేక్షకులుకూడ సమాకృష్టులై నర్తింపదొడగుదురు.

ఆయనకు 'గురువు' 'దైవము' ఒక్కరే. పటమున గురుదేవు డాయనదృష్టికి ప్రత్యక్షము. కావున ప్రత్యక్షగురుసన్నిధానమున మెలగునట్లే స్వామి గురుదేవుని ప్రతికృతినెదుటను మెలగెడివాడు. వర్షించుచుండగా చినుకు గురుదేవునిపటముపై బడి గురుదేవుని నిద్రను చెడగొట్టకుండగలందులకై రామకృష్ణానంద స్వామి రాత్రియంతయు గొడుగు పట్టుకొని యుండెనట!

సోదరి దేవమాత రామకృష్ణానందస్వామిని గూర్చి ఈలాగు వ్రాసియున్నది. "నాతో నున్నది క్రైస్తే. క్రైస్తుకంటె వేఱుగా నేను లేను" అని పాలు యోగీంద్రుడు చెప్పిన వాక్యములు అక్షరాల రామకృష్ణానందస్వామికిని వర్తించును. స్వామిలో నిండియున్నది గురు దేవుడే. గురుదేవునికంటె వేఱుగా రామకృష్ణానందస్వామి లేడు. తన్ను తానే ఆయన ఈలాగు వర్ణించుకొనెను. "నా జీవితము నిత్యము. ఈ అల్పజీవితమునకు దేవుడే స్వామి. దీనిని సృజించినవాడు దేవుడే. దేవుడు దీనిని ఇచ్ఛమెయి వినియోగించుకొనునుగాక"

శివానంద స్మృతులు-44

శ్రీమత్ప్రవ్రాజిక శ్యామాప్రాణ

బేలూరు మఠము,
క్రీ. శ. 4-5-1929,
(శనివారము)

శ్రీ మహాపురుష మహారాజుగారి గదిలో పెక్కురు భక్తులు కూడియుండిరి. మహాపురుషులు వారితో ఆనందముగ సంభాషించుచుండిరి. అట్టితరి కలకత్తానుండి శ్రీవారి శిష్యురాలగు ఒక బాలికయు, ఆమెతల్లియు వచ్చిరి. బాలిక వయస్సు సుమారు పదుమూడో పదునాలుగో సంవత్సరములు. బడిలో చదువు విద్యార్థిని. తల్లికుమార్తెలు ప్రణమిల్లిరి. తల్లి శ్రీవారి ఆరోగ్యముగూర్చి ప్రశ్నించెను. అటుపై బాలిక తల్లి శ్రీ మహారాజుగారితో "స్వామీ, ఈ బాలికకు శ్రీ ఠాకూరుపై అచంచలభక్తి కల్గునట్లుగ ఆశీర్వదింపుడు. ఈమెకు వివాహము చేయుట నాకేమియు ఇష్టము లేదు. భగవన్నామము స్మరించుచు, ఆనందముగ జీవితము గడపుమనియే నావాంఛ. తండ్రీ, ఈ సంసారములో సుఖమేమి కలదు? నేను స్వయముగ అనుభవించితిని కదా! సంసారములోని బాగోగులెల్ల స్వానుభవమున తెలిసినవి. సంసారజ్వాలలో నాతల బట్టకట్టిపోయినది. అంతయు తెలిసియు నాకుమార్తెను సంసారదావానలములో పడద్రోయుటకు మనస్సు ఒల్లకున్నది. మీరు కృపచూపి ఆశీర్వదింపుడు." అని విన్నవించెను.

మహాపురుషులు :- "అమ్మా, ఆశీర్వదించుచున్నాను. హృదయపూర్వకముగ ఆశీర్వదించుచున్నాను." అటుపై బాలికవైపు దృష్టి ప్రసరింపజేసి - వాత్సల్యపూరిత కంఠముతో - "అమ్మా, హృదయాంతరాళమునుండి శ్రీభగవానుని స్మరింపుము - పవిత్రముగ నుండుము. తల్లి, తండ్రి, స్నేహితుడు సర్వము భగవానుడే సుమా

త్వమేవ మాతా చ పితా త్వమేవ
త్వమేవ బన్ధుశ్చ సఖా త్వమేవ
త్వమేవ విద్యా ద్రవిణం త్వమేవ
త్వమేవ సర్వం మమ దేవదేవ.

[నీవే తల్లివి, తండ్రివికూడను. నీవే బంధువవు, స్నేహితుడవు. నీవే విద్యయు, ధనమును. ఓ దేవదేవా, నీవే నా సర్వస్వము.]

నీవు శ్రద్ధగా చదువుము - స్వీకరించిన మంత్రమును జపింపుము. అమ్మా, నీవు చదువుకొనుము, లేక వివాహమైన చేసికొనుము, నాకేమియు అభ్యంతరము లేదు. కాని భగవల్లాభమే

మానవజీవిత లక్ష్యము అను విషయముపై మనసునిలుపుము. ఈ సంసారము క్షణభంగురము. రెండునాళ్ళపాటిది. భగవంతుడే నిత్యవస్తువు. నీవు అతిపవిత్రురాలవై మెలంగుము. సరళహృదయులందును, పవిత్రాత్మలయందును భగవానుడు ఎక్కువగ స్ఫురించును. అధ్యాత్మజీవనమునకు పవిత్రతయే గట్టిపునాది. శ్రీశ్రీమాతృదేవి జీవితమును చదువలేదా? ఆమె ఈ యుగములోని సమగ్రనారీజాతికి ఆదర్శము. ఆమె జీవితము అత్యద్భుతమైనది. మానవదేహము దాల్చి సామాన్య గృహిణివలె ప్రవర్తించెను. కాని ఆమె సాక్షాత్తుగ ఆద్యశక్తి, జగజ్జనని, అని ఎఱుంగుము. శాస్త్రములలో కాళి, దుర్గ, తార మున్నగు *దశమహావిద్యలగూర్చి చెప్పబడియున్నది. వారిలో మాతృదేవి ఒకర్తె. శ్రీరామకృష్ణ యుగధర్మ సంస్థాపనారూపమగు నరలీలను పూరించుటకుగాను ఆమె ఈ ప్రపంచములో అవతరించెను. సాధారణ మానవులు ఆమె గొప్పతనమును ఏలాగు తెలిసికొనగలరు? ఆమె తన దైవీభావమును కడుగుప్తముగ దాచి, అతి సామాన్యురాలివలె నటించెను. అందుచే సాధారణ మానవులకు ఆమెను యథాతథముగ తెలిసికొను అవకాశము కలుగదాయె. ఆమె యథార్థస్వరూపమును సంపూర్ణముగ శ్రీరామకృష్ణుడే ఎఱుంగును. స్వామిజీ కొద్దిగ తెలిసికొనెను. పాశ్చాత్యఖండములకు పయనించుటకు ముందు స్వామిజీ తన ఉద్దేశ్యమును శ్రీ మాతృదేవికి మాత్రమే ఎఱింగించెను. ఆమె ఆశీస్సుల బడసి సముద్రయానము సాగించెను. మాతృదేవి స్వామిజీని హృదయపూర్వకముగ ఆశీర్వదించెను. "నాయనా, నీవు దిగ్విజయము నంది మరలుము. నీనాలుకపై సరస్వతీదేవి నివసించుగాక!" మాతృదేవి ఆశీర్వాదఫలముననే స్వామిజీ విశ్వవిజయుడై యొప్పెను. మాతృదేవిపై స్వామిజీకి అగాధశ్రద్ధ. అందుచే ఒకొక్కప్పుడు స్వామిజీ, "శ్రీరామకృష్ణుని కన్న శ్రీమాతృదేవి మిన్న" యని చెప్పెను. శ్రీరామకృష్ణుడు కూడ మాతృదేవినిగూర్చి ఈలాగు పల్కెడివాడు "నహబత్తులో (దక్షిణేశ్వరములో శ్రీరామకృష్ణుడున్న సమయమున మాతృదేవి నహబత్తులో నివసించెడిది. నహబత్తు అనగా మేళపుచావడి. బంగాళదేశమున మేళగాండ్రు ఎత్తుగ పందిరిమీదనో, లేక ఆలయములలో మండపముమిద్దపై చావడిమీదనో కూర్చుండి మేళము వాయింతురు. ఆ మేళపు మండపము క్రింది భాగములో శ్రీమాతృదేవి నివసించెడిది.) నున్న వ్యక్తి ఏకారణముననైన, ఎవ్వరిపైనైన కోపగించుకొనినచో, వానిని రక్షించుట నాకుకూడ సాధ్యము కాదు సుమా!"

ఈ విశ్వబ్రహ్మాండములో సమగ్రస్త్రీజాతిని మేల్కొల్పుటకై మాతృదేవి మానవరూపమున అవతరించినది. మాతృదేవి ఆవిర్భావము పిదప సర్వదేశములలోని స్త్రీజాతిలో ఎట్టి విచిత్రమగు మెలకువ కల్గినదో చూడుము! నేడు స్త్రీజాతి సర్వాంగ సుందరముగను సర్వవిషయములలోను, సర్వతోముఖ ప్రతిభకల్గి - సర్వక్షేత్రములలోను కార్యభారము వహించుటకుగాను నడుముకట్టుచున్నారు. ఇప్పుడే స్త్రీజాతి జాగరణ ప్రారంభము. కాలము గడచినకొలది ఇంకను విజృంభించెదరు. వైదికయుగము లందలి, గార్గి, మైత్రేయి సీత, సావిత్రి మున్నగు మహిమాన్వితలగు నారీరత్న

* దశమహావిద్యలు = కాళికాదేవి; బగలాదేవి; తారాదేవి; షోడశి; భైరవి; మాతంగి; ధూమావతి; ఛిన్నమస్తా; కమలా; భువనేశ్వరి. ఈ పది శక్తులు ఉగ్రమూర్తులు.

ముల శీలమును ఆదర్శముగ నిడికొని, అభ్యుదయము కాగలదు. ఈ యుగములో కూడ అట్టివారిని మించి వజ్రతుల్యశీలముగల స్త్రీలు ముందంజ వేయుచున్నారు. ఆధ్యాత్మికరంగమునను, రాజనీతిక్షేత్రములోను. విజ్ఞానమునను, సాహిత్యమునను, శిల్పకళలోను సర్వవిద్యలలోను సమస్తకళలలోను కుశాగ్రబుద్ధి కలిగిన స్త్రీలచూచిన ఆశ్చర్యము కలుగుచున్నది. ఈనవ చైతన్యము కొనియాడదగినది. భవిష్యత్తు ఇంకను ఉజ్జ్వలమైనది కాగలదు. ఇదంతయు ఆదైవీశక్తిలీల యనియే గ్రహింపుము. సాధారణ మానవుడు ఇందలి నిగూఢమర్మమును ఎఱుంగడు.

బాలిక :- శ్రీ మాతృదేవినిగూర్చి నాకు విశేషముగ తెలియదు. ఆమె జీవితచరిత్రగాని, ఉపదేశములుగాని ఇంతవఱకు నేను చదువలేదు. మీరు దయయుంచి, మాతృదేవినిగూర్చి కొంచెము చెప్పుడీ. వినవలె నని చాల కుతూహల పడుచున్నాను.

మహాపురుషులు :- మాతృదేవి ఎల్లరకును తల్లి. ఆమె దయను, ఓర్పును, ఏమని తెల్పుదును! మేము అయినను ఆమెను ఎంతవఱకు తెలిసికోకల్గితిమి? కాని మాపై కృపాకటాక్షముచూపి, తాను సాక్షాజ్జగజ్జనని యని ఎఱుకపఱచినది. ఆమె స్వయముగ తెలుపనిచో ఆమెను తెలిసికొనుటకు వేఱొండు ఉపాయము లేదు సుమా! మొదట యోగానందస్వామియు అటుపై శారదానంద స్వామియు మాతృదేవికి చాల సేవ చేసిరి. ఒకమారు జయరామవాటికి వెళ్ళి మేము వంట చేసి అమ్మకు తినిపించితిమి. కాని అది చాల సంవత్సరముల క్రిందటి సమాచారము. శ్రీరామకృష్ణుని నిర్యాణానంతరము మాతృదేవి జయరామవాటిలో నివసించుచుండెను. నేను, రామకృష్ణానందస్వామి, బహుశః సుబోధానంద స్వామియుకాబోలు, సరిగా జ్ఞాపకము లేదు, తల్లిని దర్శించుటకై వెళ్ళితిమి. అప్పుడు జయరామవాటి గ్రామమునకు రాకపోకల వసతి అంతగ లేనందున భక్తులు అచ్చటికి ఎక్కువగ వెళ్ళెడివారు కారు. మేము బయలుదేఱు ముందుగ ఆమెకు కబురంపితిమి. మమ్ముల చూచి మాతృదేవి ఆనందముతో ఉప్పొంగెను. ఆ గ్రామములో సామానులు దొరకవు అందుచే ముందుగనే మాకొఱకై అంగడీ సామానుల తెప్పించెను, పాలు ఏర్పాటు చేసెను. మేము కలకత్తావాసులము కదా! తేనీరు త్రాగు అలవాటు. అందుచే ముందుగనే తేఆకును కూడ తెప్పించి యుంచెను. ప్రొద్దుటినుండి రాత్రివఱకు మాకు భోజన విశ్రామాది సకల సౌకర్యముల నేర్పాటు చేయుటయందే నిమగ్నురాలై యుండెను. ఆమె ఆనందమునకు మేరలేదాయె మేము కూడ ఆనందము ననుభవించితిమి. మాఇష్టము వచ్చినట్లు చెరువులో స్నానము చేసితిమి. మాకై అన్ని ఏర్పాట్లు చేసినను మాతృదేవి మాతో నేరుగా మాటలాడెడిది కాదు, మా ఎదుటికి వచ్చెడిది కాదు. రాత్రి భోజనమైన పిదప నేను, రామకృష్ణానందస్వామి కలసి ఆలోచించుకొని, ఆ మఱునాడు మాతృదేవి కొఱకై వంటవండి తినిపింప సంకల్పించుకొంటిమి. మఱునాటి ఉదయము తేనీరు త్రాగుట ముగియయగనే, మా ఈ అభిప్రాయమును మాతృదేవికి ఎఱింగించితిమి. మాతృదేవి మా ప్రస్తావన విని నవ్వి "అది ఏలాగు సంభవ మగును? నేను తల్లిని, మీరు బిడ్డలు. తల్లి బిడ్డలకు వండి తినిపించును కాని, బిడ్డలు తల్లికి తినిపించుట, ఇది ఎక్కడిమాట! అదే కాక మీరు ఈ కట్టెలతో వంటచేయుటయు

సాధ్యము కాదు, మీ కళ్ళు పొగజూరును... అని నానావిధములగు ఇబ్బందుల నెల్ల చెప్పి మమ్ము వారించెను. కాని ఆమె మాటలనెల్ల పెడచెవిని బట్టి మేము 'ససేమిరా' అని మొండి పట్టు పట్టితిమి. కడపట నేను ఈలా గంటిని "మేము కూడ బ్రాహ్మణకులసంజాతులము. మాచేతివంట భుజింప ఇంతగ అభ్యంతరము చేయుచున్నారు ఏల? శ్రీ రామకృష్ణులు సైతము మాచేతి వంటను స్వీకరించిరి." గత్యంతరము లేక మాతృదేవి కడకు ఒప్పుకొనెను. నేను, రామకృష్ణానందస్వామి కలసి వంటచేసితిమి, మాతృదేవి తృప్తిగ భుజించి కడు ఆనందించెను.

బాలిక :- మహారాజ్, మీరు శ్రీభగవానులకుకూడ వండి తినిపించితిరా?

మహాపురుషులు :- అవునుఅమ్మా, అప్పుడు గవానులు చాల జబ్బులో నుండిరి. చికిత్సకై దక్షిణేశ్వరమునుండి కాశీపూరు ఉద్యానభవనమునకు వారిని తీసికొని వచ్చితిమి. స్వామిజీతోసహా మేమందఱమును శ్రీవారిసేవకై అచ్చటనే యుండెడివారము. వంతులప్రకారము శ్రీవారిసేవ శుశ్రూషల చేయువారము. మా స్నానపానాదులుకూడ అచ్చటనే, భక్తుడగు శ్రీసురేశబాబు ఈఏర్పాటులనెల్ల కావించెను. ఒక వంటవానిని కూడ ఏర్పాటు చేసెను. ఒకమారు ఆ వంటవానికి జబ్బుచేసినందున మేమే వంటచేయుచుంటిమి. ఆ సమయమున మా మనోభావమే వేఱుగ నుండెను. ఆకలికి ఏదో వండి ఆహుతి ఇచ్చెడి వారము. ఒకవైపు శ్రీభగవానులు కఠిన వ్యాధితో బాధపడుచుండిరి - మఱొకవైపు మేము జప, తపాది కఠోరసాధనల చేసెడి వారము. ఒకదినము రాత్రిపూట నేను కూరలో దిరుగబోతవేయుచున్నసరి, ఆవాసన మిద్దెపైనున్న గవానుల గదిలోనికి కొట్టినది. వెంటనే "వంట ఎవరు చేయుచున్నారని" శ్రీవారు ప్రశ్నించిరి. నాపేరు వినుటతోడనే సేవకునితో "నాకొఱకు కొంచెము కూర తీసికొనిరమ్ము. తిరుగబోతవాసన చాల బాగుగ వచ్చుచున్నది" అని పంపిరి. ఆ కూరను, వారు కొద్దిగ ఆరగించిరి. కంఠములో వ్రణముతో బాధపడుచుండినందున శ్రీభగవానులు కేవలము పలుచని రవజావను మాత్రమే ఆరగించువారు. అదియు చాల కొద్ది పరిమాణము ఎంతో కష్టముమీద మ్రింగుడుపడెడిది. దానితోపాటు వారు తఱచు భావసమాధి నందుచు, బాహ్యేంద్రియజ్ఞానమును కోల్పోయెడివారు. కాశీపూరులోని మా జీవితమును ఏమని వర్ణింతును! సదా మా డెందములు ఆనందమున నోలలాడుచుండెడివి. శ్రీవారిసేవ శుశ్రూషలు, జపధ్యానములు ఇవి తప్ప వేఱొండు చింతలేదు. ఎంత ఆనందముగ దినములు గడచెడివి! మమ్ముల, సోదర శిష్యబృందమునెల్ల ఒక్కచో చేర్చి భావిరామకృష్ణ సంఘసంస్థాపనార్థమే కాబోలు, శ్రీవారు కఠోర వ్యాధిని ఆహ్వానించి, స్వీకరించినది. అవతార పురుషుల విచిత్రలీలలందలి నిగూఢ రహస్యమును, సామాన్యమానవులు ఏలాగు తెలిసికొనగలరు?

ఈలాగు పల్కుచు మహాపురుషులు హఠాత్తుగ మౌనము వహించిరి. కొంతవడి అదే స్థితిలోనుండి, అటుపై మెల్లగ సంభాషింప నారంభించిరి. "అమ్మా, మీకు జయరామ వాటి ప్రస్తావన చెప్పుచుంటినికదా! ఆమారు మేము మాతృదేవికడ మూడు దినములు మాత్రమే గడపగల్గితిమి. మాతృదేవి వాత్సల్యాభిమలను ఏమనివర్ణింతును? ఉదయము నుండి రాత్రివఱకు పనిలోనే నిమగ్నురాలు.

మాకు వీలాటి ఇబ్బంది కలుగకుండునట్లుగ కంటికి రెప్పవలె కాచెను. చిన్నవయస్సులోనే నేను మా కన్నతల్లిని కోల్పోయితిని. తల్లి ప్రేమ ఎట్టివస్తువో మఱచితిని. జయరామ వాటికిపోయి మరల మాతృప్రేమవాత్సల్య ములను జూరగొంటిని. మూడవ దినము సాయంకాలమునుండి నాకు కొంచెము జ్వర ముగ నుండినది. భోజనము చేయనిచో, మాతృదేవికి నా జ్వరముసంగతి తెలిసిపోవునని తలంచి యథాప్రకారము భుజించితిని. రాత్రి అగుకొలది జ్వరము ఎక్కువ అయినది. రాత్రి అంతయు జ్వరముతో స్పృహలేక పోయెను. వేకువన రామకృష్ణానందస్వామిని లేపి మెల్లగ "సోదరా, ఈ జ్వరముతో ఇక్కడ నున్నచో మాతృదేవికి చాల కష్టము కల్గించుటే అగును. కాన ఉదయముననే ఆమెకడ సెలవు తీసికొని పయనింపవలసినదే. అటుపై వచ్చునదేదో రానేవచ్చును." శశిమహారాజు ఇందులకు సమ్మతించెను. ఇంతలోందరగ మేము తిరిగి పోవుట విని మాతృదేవి మమ్ముల పలువిధముల వారించెను. కాని మేము గట్టిపట్టు పట్టితిమి. ఎలాగో అతి కష్టముపై ఆమెకడ సెలవు గైకొని మేము పయనించితిమి. నేను నడువ లేక పోవుచుంటిని. చాలకష్టముతో కొంచెము దూరము పోవుసరికి ఒక బాడుగ ఎడ్లబండి దొరకినది. ఆ బండి (ఆరామబాగు) కొంత దూరముననున్న పట్టణమువఱకు పోవుటకు సమ్మతించెను. బండిలో ఎక్కుటతోడనే నా పరిస్థితి చాల శోచనీయమాయెను. స్పృహ లేదాయె. దారిలో ఒక గ్రామములో బండి ఆపిరి. వేడినీళ్లకై ప్రయత్నించిరి. అది మధ్యాహ్నసమయము. ఈ విషయము విని ఆ గ్రామస్థు డొకడు బిల్వపత్రరసము తీసికొని వచ్చి, వేడినీళ్ళలో కలిపి బలవంతముగ త్రాగించెను. మావద్ద వేఱుమందు ఏమియు లేనందున అదియే మాకు పరమౌషధ మాయెను. శశిమహారాజును, మఱొక స్వామియు అంగటినుండి కొంత ఫలాహారము కొని తెచ్చి భుజించిరి. మరల బండి పయనింప సాగెను. నా జ్వరము అలాగుననే యుండెను. ఆరంబాగు చేరినవెంటనే డాక్టరును పిలుచు కొని వచ్చి పరీక్షచేయింపగా ఆయన "మలేరియా" జ్వరమని నిర్ధారించెను. పది పదునేను సంవత్సరములుగ నాకు జ్వరమేమియు వచ్చి యుండలేదు. హఠాత్తుగ ఈ జ్వరము ఏలాగు సంక్రమించెనో అర్థముకాలేదు. కాని చిన్న వయస్సులో మలేరియాతో చాల బాధపడితిని. అందుచే శ్రీభగవానుల సాన్నిధ్యమునకువచ్చి చేరుటకు చాల సంవత్సరములకు ముందుగనే నేను బారాసాతు గ్రామము వీడితిని. ఆఖరు సారి పదునాలుగు పదునైదు సంవత్సరములు వయస్సున నాకు మలేరియా వచ్చినది. చాల దినములు ఆ జ్వరము నన్ను సతాయించినది. కొంచెము నెమ్మదికాగనే నన్ను పశ్చిమ ప్రదేశములోని ఒక ఆరోగ్యస్థలమునకు పంపిరి. అచ్చటనే చాలకాలము గడపితిని. అది మొదలుగ బారాసాత్‌కు* వెళ్లినను ఎక్కువ దినములుండెడి వాడను కాను. జయరామ వాటిలో చెరువులో స్నానము చేసితిమి కదా! బహుశః పురాణజ్వర బీజములు మరల తల యెత్తెనా ఏమి అని తోచెను. ఎలాగైననేమి ఆరామబాగ్‌లో కొన్ని దినములుండి జ్వరము నెమ్మది అయిన పిదప కలకత్తాకు తిరిగి వచ్చితిమి.

* బారాసాత్ గ్రామము శ్రీ మహాపురుషుల స్వగ్రామము.

89

బేలూరు, హౌరా,
31 ఆగస్టు 1920.

ప్రియశ్రీమన్,

నీజాబువలన అన్నిసంగతులును తెలిసినవి. పెక్కుకారణాలచే జవాబు పంపుట సాధ్యపడలేదు. దైవానుగ్రహమున ఈపాటికి నీవు తేరుకొనియుందు వనుకొనుచున్నాను. దుర్గమములైన కొండలను దాటి వచ్చి యుంటివి కావున నీ ఆరోగ్యము తాఱుమాఱు కావచ్చు. ప్రస్తుతము ఏచోటనైన కొన్నాళ్ళు విశ్రమింతు వేని నీకు మరల స్వస్థత చేకూరవచ్చు. ఆలాగు చేయుము.

నీవు తప్పేమియు చేయ లేదు. ఆత్మవిముక్తికై సంసారమును త్యజించితివి, అందుకే పర్యటనలు కావించితివి. మఱి, ఇందు తప్పేమున్నది? విముక్తికై ఎవడుగాని వెలుపలికేగ నక్కఱ లేదు, అది సదా తనలోనే ఉన్నది. భగవంతుని కృపచే, నీబుద్ధికి పరిపాక మేర్పడి, ఈ తత్త్వమును నీవు గ్రహింపగల్గుదువు గాక.

మనసులోని భ్రమాంధకారమును అమ్మ కరుణించి తొలగజోపును గాక. భగవంతుని సాక్షాత్కరించుకొనజేయగల జ్ఞానజ్యోతి నీకు గలిగి యీ జీవితము ధన్యమగు గాక. ఇంతకంటె ఏమి వ్రాయుదును!

నీకు శాంతి చేకూరుత మని ప్రార్థించుచున్నాను.

భవదీయ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

90

శ్రీరామకృష్ణమఠము,
బేలూరు, హౌరా,
1 నవంబరు 1920

నీ జాబులోని సంగతు లన్నియు గుర్తించినాను. ఈ మధ్యలో గడచిన మూడుదినములును నే నిట లేను. సుదీర్ఘకాలముగా నీకారోగ్యము సరిలే దని తెలిసి వెంటనే వ్యాకుల పడితిని. ఎట్లో గురుకృపచేత నీవు దరిద్రనారాయణ సమారాధన కార్యము నించుమించు పూర్తిచేసితివి. శేషించినదానిని పూర్తి చేయుము. మహారాజును (శ్రీ బ్రహ్మానంద స్వామిని) దర్శింపుము. ఆయన ఆశీస్సులను పొంది మరలి రమ్ము. పిమ్మట నీ కనుకూలమైనటువంటి ఏచోటనైనను కొన్నాళ్ళు విశ్రమింపుము. రవంత విశ్రమించి తేరుకొందువేని నీ మనస్సు తనంతట భగవచ్చరణారవిందములను డాసి సుఖించు ననుటకు సందేహము లేదు మీ రందఱును దేవునికే మిమ్మర్పించుకొన్న శిశువులరు. దేవుని పనిలో మీరు వ్యాపృతులై యున్నారు. ఆయన సదా మిమ్ము కాపాడుచుండగల డని మేము గట్టిగ ఎఱుగుదుము.

మీ కందఱికి నా విజయాశీస్సులు. మఠములో పూజ చక్కగా జరుపబడినది. విగ్రహము చాల అందముగ నుండెను. కార్పొరేషనువీధిలోని రామకృష్ణమిషను స్టూడెంట్సు హోముకు చెందినవాడగు భరతు డను విద్యాసంపన్నుడగు బాలుడు పూజకుడుగను, వాసుదేవానందుడు తంత్రధారకుడుగను (= సహాయ పూజారిగను) పనులు నిర్వహించిరి. చండీపారాయణమును లలితు డొనర్చెను.

పెక్కుండ్రు ఇతరులుకూడ, ఎవరికి వారు ప్రత్యేకముగా, చండీపారాయణము కావించిరి. మహాభక్తిగాంభీర్యానందములతో దుర్గాపూజ నిర్వర్తితమైనది.

సీ
శివానంద.

91

శ్రీరామకృష్ణమఠము,
బేలూరు, హౌరా,
13 డిసెంబరు 1920.

ప్రియశ్రీమన్,

నీజాబు యథాకాలమునకు చేరినది. ఈ నడుమ పదునెనిమిది పందొమ్మిది దినములుగా నేను మఠములో లేను. (దక్షిణ కల్కత్తా) భవానిపురమున ఒక రామకృష్ణాశ్రమము క్రొత్తగా నెలకొల్పబడినది. అచ్చట ఉంటిని.

ఎవరినిగాని ఏచోటునుగాని నిందింపరాదు. బాధ్యత మనదే. మనమనస్సులకు దుర్బలత కూర్చునవి మనపూర్వవాసనలే. సన్న్యసించుటచేతను ఆధ్యాత్మికసాధనలచేతను గురుదేవుని కృపచేతను నీమనసులో మంచిప్రవణతలే దృఢములుగ నున్నవి. అప్పుడప్పుడు దుర్వాసనలప్రభావమున దుర్బలత గల్గినను అది ప్రతిహతమగును. అట్టి మానసిక సంఘర్షణము, జీవ మున్నందుకు సూచకము. దేవుననుగ్రహముచే అట్టి సంఘర్షణమున నెగ్గినప్పుడు మనస్సు ఎంతో పురోగతి నొందినదగును. గురుదేవుననుగ్రహముచే నీ పురోగతి సాగును గావుత మనుట హృదయపూర్వకమైన నా యాశీస్సు.

ఆ ప్రాంతాలలో చలికాలమున అతిసారవ్యాధి గలుగుచుండును. బొజ్జకు చలిగాలి తగలనీయకు. ఆహారవిషయమునగూడ ఎంతయు జాగరూకత అవసరము. అక్కడ ఉప్పుడుబియ్యముగాని సగ్గుబియ్యముగాని లభించు అవకాశ మున్నదో లేదో నే నెఱుగను. లభించిన బాగుండును. లేనిచో సుదీర్ఘకాలము చపాతిని పప్పును మాత్రమే భుజించుచుండుట బంగాలివారికి సరిపడదు. ఇట్టి వ్యాధుల కగ్గమై ఎందఱో బంగాలి సాధువులు ఆఊరు వదలిపోవలసి వచ్చినది ఐనను గురుదేవుడు ని న్నక్కడ నుంచినంత కాల మచ్చటనే యుండుము.

పూజ్యమహారాజు (శ్రీబ్రహ్మానందస్వామి) మఠమునకు వచ్చి నేడు తొమ్మిదవదినము. ఈదినము ఆయన కలకత్తాకు బయలుదేఱుచున్నారు. ఆ ప్రాంతములో కొన్నాళ్ళుండి అక్కడినుండి ఆయన మరల భువనేశ్వరమునకు పోగలరు.

మఠములో కొందఱి ఆరోగ్యము సరిలేకున్నది. నీకు నా హృదయపూర్వకాశీస్సులు.

భవదీయ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

92

శ్రీరామకృష్ణమఠము,
బేలూరుమఠము, హౌరా,
22 డిసెంబరు 1920.

ప్రియశ్రీమన్,

నీజాబులోని సంగతు లన్నియు తెలిసినవి. నీవు హృషీకేశమునకు పోయి యుంటివే, అది చాల మంచిది. ఆధ్యాత్మికసాధనలను గాఢముగా సాగింపుము. తపస్సాధనల కాచోటు అనుకూలమైనది, ఎంతయు మంచిది. గురుదేవుడు సదా నిన్ను రక్షించుచున్నాడు. అన్నిదశలలోను ఆయన నీకు సొంతమే, ఎన్నడు

కాని ఎడసిపోవువాడు కాడు. ఆపన్న ప్రజాసేవాకార్యములోగాని హృషీకేశమున తపశ్చర్యలోగాని నిమగ్నుడవై యున్నప్పుడు ఆయన సదా నీకు ప్రాపుగ నున్నాడు. సంసారమును త్యజించుటచే నీవు నీ దేహమును మనస్సును జీవితమును సమస్తమును భగవచ్చరణముల కంకితము చేసికొంటివి. కావున భగవదనుగ్రహమునకు సమర్హత నీకు సదా కలదు. ఆరోగ్యోత్సాహములందు స్థిరుడవై నీ సమస్తమును భగవదర్పితము చేసి ధన్యుడవౌదువు గాక! ఇదే నా హృదయాంతర్గత ప్రార్థనము. గురుదేవున కిష్టమువచ్చినన్ని రోజులు నీ వక్కడే యుండుము. నీ హృదయాభిలాష లెల్ల సఫలము లగుగాక. నా హృదయపూర్వకాశీస్సుల గ్రహించి అందఱికి నంద జేయుము. గురుదేవుడు నీకు పరమ శుభముల ప్రసాదించునుగాక.

నీ శ్రేయోభిలాషి
శివానంద.

93

శ్రీరామకృష్ణమఠము
బేలూరు, హౌరా
25 మార్చి 1921

ప్రియ శ్రీమన్,

నీ జాబుద్వారా సంగతులన్నియు తెలిసినవి. మహారాజుగారు మఠమునకు మరలిరి. పవిత్ర వారణాశిలో వా రుండిన రెండు నెలలలో ఆనందవాహినులు వెల్లివిరిసినవి. మరలివచ్చిన దాదిగా ఆయనకు ఆరోగ్యము సరిలేదు. అంతే కాదు. వారి మదరాసు ప్రయాణమును నిశ్చయింపబడినది. ఒకవేళ నేనును వారివెంట జనుదునేమో.

అభిమతులగు కొందఱి సాహచర్యమున ఏదే నొకచోట నిలుకడగా నుండవలయును. ఎక్కడగాని ఒంటరిగా నుండుట సాధ్యపడదు. గురుదేవుని భక్తమహాజనుల గోష్ఠిలో నుండుట ఆవశ్యకము. అనుగ్రహమయమును పతితోద్ధారకము నగు గురుదేవుని దివ్యరూపమును ధ్యానించుకొలది ప్రాక్తనవాసనలు క్రమక్రమముగా క్షీణించును. త్యాగనిస్సంగతలు తమంతట జొచ్చుకొనును. ఏకైకోపాయము ఆయన నుపాసించుటే, వేఱు మార్గము లేదు. ఆయన భక్తులతోడి సంసర్గ మనంత శుభదాయకము. మనసునకు ధ్యానప్రవణత కుదురనప్పుడు, గురుదేవునిగూర్చిన చర్చలచేతను గ్రంథముల జదువుటచేతను ఎంతైన లాభ మొందనగును. మనసు పెడదారి పట్టదు, పట్టినను సరిదారికి మరలుటకు జాగుండదు. గురుదేవు ననుగ్రహమున భావికాలమున సైతము మనస్సు పెడదారి కిక జనకుండును. భయపడకు, సర్వకాల సర్వావస్థలందును గురుదేవుడు నిన్ను కాపాడుచున్నాడు. సుదూర గ్రామమున దరిద్రనారాయణసేవలో నిమగ్నుడవై యున్నప్పుడు నీ దేహ మెంతో కష్టమున కోర్చినది. అన్నవిశ్రాంతుల విషయమునగూడ ఎంతో శ్రమపడితివి. ఆ దశలో సైతము గురుదేవుడు పరమకృపతో నిన్ను పర్యవేక్షించుకొనుచుండినాడు. ఇప్పుడు కేవల మాధ్యాత్మికాన్వేషకుడవుగా (మునుపటి వ్యగ్రతయు ఆధ్యాత్మికమే) హృషీకేశమున నున్నావు. ఇప్పుడు సైతము గురుదేవుడు నిన్ను రక్షించుచునే యున్నాడను నిజమును గుర్తింపుము. పరమానుగ్రహముతో ఆయన నీమనస్సును మెట్టుమెట్టుగ సమున్నతి నొందించు చున్నాడు. ఒందించుచుండగలడు. గురుదేవుడు నీకు సదా

పాపై యున్నాడను విషయమును గట్టిగ నమ్ముము.

ఇక నేమి వ్రాయుదును? నీకును అందఱికిని నా హృదయపూర్వక ప్రేమానురాగాశీస్సులు. గురుదేవుడిష్టపడినన్నినాళ్లచ్చటనేయుండుము. శ్రద్ధాభక్తిప్రేమవివేకనిస్సంగత్యాగపరిపూర్ణుడవగుదువుగాక.

శ్రేయోభిలాషి
శివానంద.

94

శ్రీరామకృష్ణమఠము
మైలాపూరు, మద్రాసు
11 మే 1921

ప్రియశ్రీమన్ —,

నీ జాబుచూచి సంతోషించితిని. నీవుత్తరకాశియందుండుట మంచిదే. ఉత్తర ఖండమంతటికి ఆధ్యాత్మిక సాధన కెంతయు అనుకూలమైనచోటు అది. శ్రీగురుమహారాజు నీ జీవితమును పూర్తిగా తనలోనికి ఆకర్షించుకొనును గాక అనుటే హృదయపూర్వకమైన నా ప్రార్థన. మహాదేవుని ప్రత్యేక సాన్నిధ్యమున్నది ఆచోట. అచ్చటి యోగులను భక్తులను ఆయన అనుగ్రహించుచుండును. ఆధ్యాత్మికముగా ఎంతో పురోగమించిన సాధువులొకకొందఱచట ఇంతకుమును వుండెడివారు. వారీపాటికి శరీరముల త్యజించి యుండవచ్చు. అక్కడ వర్షాకాల మంతగా అనుకూలింపదు, ఏలయన నీరు ఆరోగ్యహానికరముగ మారును. ఎట్లో ఈశ్వరుడు సంకల్పించినట్లగుగాక. ఆధ్యాత్మికసాధనలు నీకింత ఆనందప్రదములుగ నుండుటకు కారణము నీపైని భగవంతుని ప్రత్యేకానుగ్రహమే అనుట నిస్సందేహము. లోతునకు పొమ్ము.

ఇంక నేమి వ్రాయుదును? నీకు నా హృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులు. విశ్వనాథస్వామి నిన్ననుగ్రహించునుగాక, గంగామాత నిన్ను కనికరించునుగాక. ఇది నా హృదయాంతర్గతమైన ప్రార్థనము.

నీ శ్రేయోభిలాషి
శివానంద.

95

శ్రీరామకృష్ణమఠము
మైలాపూరు, మద్రాసు
22 మే 1921

[illegible]మన్ —,

నీ జాబువలన సంగతులన్నియు తెలిసినవి. గురుదేవు ననుగ్రహమున, నీ ఆరోగ్యము బాగున్నందుకు, యథాశక్తి నీ తపస్సాధనలు సాగుచున్నందుకు, భిక్షకు వసతికి సౌకర్యములు లభించుచున్నందుకు నేను సంతోషించుచున్నాను. నీకు భక్తిశ్రద్ధలును ప్రేమపవిత్రతలును మెండుగ నిండుగ గలుగవలయునని, తపస్సాధనల కనుగుణముగా నీ ఆరోగ్యము బాగుండవలయునని ఇదే నా ప్రార్థన. తోచినప్పుడెల్ల సేవాశ్రమమును దర్శించుచుండుము. అచటికి నీవు ప్రతిదినమును పోనక్కఱలేదు లెమ్ము. అక్కడ జరుగునదియు గురుదేవుని పనియే అనియు, అక్కడ ఉన్నవారందఱును గురుదేవుని భక్తులే అనియు గురుదేవునికి తమ్మంకితము చేసికొన్నవారే అనియు నీవు జ్ఞప్తియుంచుకొనుట ఆవశ్యకము. వారు చేయుచుండు కార్యములు గురుదేవుని కార్యములే అనుట నీ మనస్సునందున్న చాలును. నీవు ఎక్కువగా పురోగమింపవలె ననుట హార్దమైన నా ప్రార్థనము.

దేహా సుస్థితిలో మాకు ఎట్టి కొదువయు లేదు. ఇచటి శీతోష్ణస్థితి ఎక్కువ అనుకూలముగా లేదు. ఎండలు మిక్కుటములుగ నున్నవి. సముద్రమువైపునుండి వీచు గాలి యున్నందున ఇచ్చట ప్రజలకు దినములు గడచుచున్నవి. ఇక కొన్నాళ్ళకు ఈ గాలు లాగిపోవునట. అప్పటి వేడిమి అతిదుర్భరముగ నుండునట. అప్పుడు మేము బెంగుళూరుకో చలువగల వేఱేదేని ఊరుకో పోవుదుమేమో.

నీకు నా హృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులు. తొందరపడకు ఈశ్వరానుగ్రహముచే నీ చిత్తము క్రమముగా భగవచ్చరణారవిందములందు నిమగ్నము కాగలదు. ప్రాతవాసనలు అంతరించిపోగలవు. నీ మనస్సు నిర్మలానందమున నోలలాడగలదు. అన్నిటికిని మూలాధారము గురుదేవుని కృపయే. సదా ఆయన కృపను కోరుచునే ప్రార్థించుచుండుము. వేలయన వేఱు దారిలేదు. గురుదేవుడు నిన్ననుగ్రహించును గాక.

శ్రేయోభిలాషి.
శివానంద.

విశ్వగుణాదర్శము

శ్రీ రంగనాథానందస్వామి

జూన్ సంచిక తరువాయి

ప్రశ్న—అమెరికాలో విద్యార్థులసదస్సులలో పెక్కింట మీరు ఉపన్యసించితినంటిరే, వారడిగిన ప్రశ్నలనుబట్టి తెలియనగు వారి సమస్య లేవి?

జవాబు—భౌతిక (శారీరక) పరిధిని మించిన పరిధి ఏదేని మానవునకు గలదో తెలిసికొనవలయు ననుటే ప్రస్తుతము వారి ముఖ్య సమస్య. పాశ్చాత్యులయభిప్రాయము దంతటను మానవుని భౌతికపరిమితులే నొక్కి చెప్పబడుచుండును. మన యభిప్రాయమున మానవుని లోని ముఖ్యాంశము దివ్యత, ఆధ్యాత్మికత, ఈ యాశయము వారికి నచ్చినది. దీనిని వారు తెలిసికొనగోరినందున వేదాంతమునకు సంబంధించియు మానవునిదివ్యతకు సంబంధించియునే వారెక్కువ ప్రశ్న లడిగిరి. ఆ ఒక్కయాశయమునుండియే పెక్కు లితరము లుప్పతిల్లును. నైతికజీవితమున కంతటికిని, ఆధ్యాత్మికజీవితమున కంతటికిని, భౌతికావధుల నతిక్రమించిన జీవితమున కంతటికిని మూలాధారము 'మానవునిలోని సారతమాంశము దివ్యత, ఆధ్యాత్మికతత్త్వము' అను సూత్రమే. కావున ఈ విషయమునుగూర్చియే వారు పెక్కు ప్రశ్నలడిగిరి.

అమెరికనుప్రజలలో, ముఖ్యముగా విద్యార్థులలో వ్యాపించుచున్న రోగము పలుమందు దినుసులను మత్తుమందులు మొదలైన పెక్కింటిని సదా పుచ్చుకొనువాడుక. ఈదురభ్యాసము పెద్ద విద్యార్థులయొద్దనుండి చిన్న విద్యార్థుల లోనికి వ్యాపించుచున్నది. ప్రస్తుత హైస్కూలు విద్యార్థులలో గూడ నిది వ్యాప్తమై యున్నది. కావున పెక్కుచోట్లలో ఇందుంగూర్చిన ప్రశ్నలును చర్చలునే జరిగినవి. ఒక్క అనుభవము చాల వింతగొలిపినందున ప్రత్యేకముగ

నాజ్ఞప్తిలో ఉన్నది. అది పిట్సుబర్గులోని కార్నెగిమెల్లన్ విశ్వవిద్యాలయములో ఘటిల్లినది.అక్కడ జరిగినదే నాతుది యుపన్యాసము. విశ్వవిద్యాలయములోని కాఫీచావడిలో అధిక సంఖ్యాకులమే సమావేశమైతిమి. ఆచారపు పాటింపు లేవియు లేక సభాకార్య మారంభ మయ్యెను. చర్చ ప్రారంభముకాగానే వాతావరణము మారెను. అందఱు అందస్వయించిరి. ఎక్కడెక్కడనో పచారు చేయుచుండినవారు కూడ అక్కడికి వచ్చి నిలబడిరి. చర్చ సాగిన కొలది అందఱు అత్యంతసావధాను లైరి. పాల్గొన్నవారికెల్ల అదొక ముఖ్యానుభూతి యాయెను.

అక్కడ చర్చకు వచ్చిన విషయము:— మానవజీవితమున ముఖ్యముగా ఆధ్యాత్మిక జీవితమున మత్తుమందులస్థాన మెట్టిది? "విద్యార్థులలో అత్యధికసంఖ్యాకులు మత్తు మందుల సేవించుచుందురు. ఇందులకు మీ రేమందురు, స్వామీ?" ఇది వా రడిగిన ప్రశ్న.మానవమనశ్శరీరాలకు ఆమత్తుమందులు ఎంతో చెఱుపు చేయు నని నే నెంతయు తీవ్రముగా చెప్పవలసివచ్చినది. మానవు నాధ్యాత్మికజీవితమునకును ఔషధసేవకును ఎట్టి సంబంధమును లేదు. మందులవల్ల మానసికమైన యొక పరిస్థితి ఏర్పడవచ్చు. కాని మందు కొక వరహాచొప్పున డబ్బిచ్చి ఆధ్యాత్మికపరతను విలిచికో జాలము. మానవశీలమున గల్గు సమగ్రపరిణామమే ఆధ్యాత్మికపరత. కావున అమెరికనుయువకులు మందుల దురభ్యాసపు చెడుగులను గుర్తింపవలయును. "ఈ గొప్పనాగరతను మీ అదుపులో నుంచుకొను నర్హతను మూడుతరములలో మీరు కోల్పోవుదురు" అని అమెరికను యువకులను నేను హెచ్చరించితిని. నా హెచ్చరికను వారెంతయు శ్రద్ధతో ఆలకించిరి.

వారిట్లన్నారు—"మందుల నేల పుచ్చుకో రాదు? ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి ప్రాతకాలపు గురువులకు తెలియని ఈ క్రొత్తమార్గమును అమెరికావారమగు మేము కనుగొంటి మను టే మావాదము." నే నంటిని: అది అమెరికనుల మతము కావచ్చు. కాని అందులకు నే నంగీకరింపను. మానవమనశ్శరీరముల ఆమత్తుమందు లేమి సేయునో మే మెఱుగుదుము. దేహమును మనస్సును మీ యౌషధసేవ చెడగొట్టును. అది మీకు కైపు కొలుపును, కనుకుపాట్లు కలిగించును, ఇంద్రియములస్థాయికి పైబడిన యొకయనుభూతిని అది మీకు కలిగింపవచ్చు. అది స్థూలజగమునకు పై నేమున్నదో దాని క్షణికదర్శనమే, ఈషద్దర్శనమే. సదా దానిపై ఆధారపడకుడు. అసాధారణవ్యక్తులు కొందఱు ఇట్టియనుభూతి నించుక గని, తర్వాత ఔషధ సేవను మాని ఆత్మాన్వేషణము నాస్థతో నారంభించిరేమో! అందుపై మనవంటివార మాధారపడకూడదు. తఱచు మనము ఆస్థాయిలోనే చిక్కుకొందుము. మనశ్శరీరహానికరము లగు ఆయౌషధ వ్యసనమునకు బానిసలముగ నుందుము.

విద్యార్థులలో ఆనాడు చుఱుకు పుట్టినది. 'మన మేమి చేయుద' మని కొంద ఱడిగిరి. కొందఱు "పిట్సుబర్గులో 'వేదాంతసొసైటిని' నెలకొల్పుదము. అది మనవిద్యార్థులకు ఉపకారకముగ నుండగలదు" అనిరి. ఒకవిద్యార్థి వేదాంతగ్రంథములసెట్టును కొని "ఒకగ్రంథాలయమును నెలకొల్పుద మని నాకోరిక ఈయాశయము లితరవిద్యార్థులకును అందును గాక" అనెను.

విషయము నీవిధముగ వివరించినప్పుడు విద్యార్థులు మిక్కుటముగ వహించిన యక్క ఱను నేను గుర్తింపగలిగితిని. ఏదేనొక మతము వారు నిషేధించినమాత్రమున వేదాంతుల మగు మేము 'దానిని చేయకు' 'దీనిని చేయకు' అనువారము కాము. మేము శుష్కతపఃపరు లము కాము. శ్రేయస్కరమైనదానిని తప్పక ఆమోదింతుము. హానికరమైనదానిని తప్పక త్రోసిరాజందుము. యువకుల సున్నితములైన శరీరములు ఈమత్తుమందులచే ఇక బాగుపడని రీతిగా చెడిపోగలవు. యువకులలో ఈమందు వాడుకల వ్యాప్తిని గూర్చి వేదాంతులమగు మేము ఆందోళనపడుటకు కారణ మదే. కొంత పరిణతవయస్కులకు ఆమందు లంత చెఱుపు చేయకపోవచ్చు, కాని లేబ్రాయమువారికి మాత్ర మది ఎంతయు హానికరమే.

ప్రశ్న—మీకొనగూడిన యీ సమావే శానుభవాలనుబట్టి—మన దేశమందలి యువ కులసమస్యలకును అమెరికాలోని యువకుల సమస్యలకునుగల ముఖ్య భేదములు ఏవి యందురు ?

జవాబు—ఒక ముఖ్య భేద మిది-ఆర్థికాభి వృద్ధియందేమి సాంఘికాభివృద్ధియందేమి వెనుక బడియున్న దేశము మనది. మన సమస్యల కన్నిటికి మూలము ఆ పరిస్థితి. ఉద్యోగాలకు ఇతరాభివృద్ధులకు మార్గము లేవి అనులే మన సమస్య. పూటగడచుటకైనను చాలినంత డబ్బు మనకు లేదు. అమెరికాలోని పరిస్థితి భిన్నము. అక్కడి సమస్యలకు కారణము వస్తుసంపదల ఉత్కటత. నిజమునకు 'సంపన్న ప్రజానీకము' అను ఆశయమునకే అమెరికాలో తిరుగుబాటు కనబడుచున్నది. యువకులలో అత్యధికసంఖ్యాకులు సంపన్నులనిపించుకొనుట నించుకైన సహింపకున్నారు. తిరుగబడు చున్నారు. విద్యార్థులలో బాలబాలికలలో అత్యధికసంపదగలవారు విశ్వవిద్యాలయాలకు సాదానిరాడంబరవేషములతో వత్తురు. శ్రీమం తులబిడ్డలని అనిపించుకొనుట వారికిష్టముకాదు. ప్రస్తుత సాంఘికపరిస్థితులకు వారివైఖరి యొక తిరుగుబాటు. మానవునకు పేదఱికము కలిగింప గల చిక్కులను మించిన చిక్కులు సంపన్నత వలన గలుగుచుండును. అమెరికాలో పరిస్థితిలో నేను చూచిన దది. వేలకొలది సంవత్సర ములుగనుండిన పేదఱికము మానవు నుత్సా హమును చెడగొట్టలేదు. మానవు నుత్సాహ మును భంజించుటకు సంపన్నత ఒక నూఱేండ్ల కాలమున్న చాలును—ఆధునిక కాలాను భూతులలో స్పష్టముగ గనిపించున దిది.

భారతదేశములో పరిశ్రమలు పెంపొందుట, ఆర్థికాభివృద్ధి కవకాశములు లభించుట-ఇటు వంటివి చిక్కులనుండి మనకు విముక్తిని గలి గింపగలవు. మనదేశములో మనకును సమస్య లున్నవి. ఏల యన-ప్రస్తుత విద్యావిధానమున మన తత్త్వశాస్త్రానుగుణమైన జీవితలక్ష్య మేదయు స్పష్టపఱుపబడియుండలేదు. ఇప్పటి కింకను మనచదువు పొట్టకూటిచదువే కావున అది మానవజీవితములోని ఉదాత్తాశయముల స్రవంతి నెండగొట్టును. మనప్రవర్తన ఎట్టి లక్ష్యమును లేని దగును. ఎటువైపు చను చున్నామో తెలియకే చనుచుందుము. జీవిత మున కొకలక్ష్యము లేనివాని శక్తియుక్తులు హానికరములగు త్రోవలలో దుర్వినియుక్తము లగును. ఈ లక్ష్యరహితత మనదేశములో పైతరగతులప్రజలలో నేర్పడుచున్నది. మన యువకుల చెడునడవడికి చాలమట్టు కిదే కార ణము. వారికి మన మెటువంటి ఉన్నతలక్ష్య మును చూపెట్టినవారము కాము. మనదేశ ములో తాత్త్విక పారమార్థిక జ్ఞానసంపద

సమృద్ధిగనే యున్నది. ఆ యాశయములను ప్రజలలో చక్కగా ప్రచారము చేసితిమేని మన దౌర్బల్యము తొలగి ఆర్థికాభివృద్ధికూడ సిద్ధించును. ఆర్థికరంగముననే కాక నైతిక పారమార్థికరంగములలో సైతము మనము ముందుకు జనుచున్నవారితో కలిసికొనగలము. రోగ ముండుటే కాక అదృష్టవశమున మందు గూడ మనయొద్దనే ఉన్నందున సమస్యలను పరిష్కరించుకొనగలము.

మందు ఎక్కడ నున్న దనగా మనతత్త్వశాస్త్రములో నున్నది, మన ఆలోచనలలో నున్నది. కాని దానిని మనము యువకులయెదుట బెట్టుచున్న రీతిలో వారు గ్రహింపలేకున్నారు. దేనినిగాని నిర్బంధరూపమున చెప్పగూడదు. సవివేక వైజ్ఞానిక మార్గములో జెప్పవలయును. భారతదేశములో ఇది నా సొంత యనుభవము. ఘనుడు మానుడు అని శాసించినచో ప్రజలు మన మాట వినరు. కాని మన విజ్ఞానసంపదను వారియెదుట బెట్టినచో వెంటనే వారు తదభిముఖులగుచున్నారు. ఈనాడు ప్రాచ్యదేశములందేమి పాశ్చాత్యదేశములందేమి నిర్బంధముల కెదురుదిరుగుటే యువకులకు పరిపాటిగ నున్నది. మన తత్త్వశాస్త్రము ఎదుటివారిని నిర్బంధింపకే వారి మనసులకు నచ్చునట్టిది. యువకులను అందు కభిముఖులనుగా జేయు టెట్లు? భారతదేశములో మన సమస్య అది. అన్నము సిద్ధముగ ఉన్నది. ప్రజలకు దానిని అందజేయవలసియున్నది. అంతే. ఇతరదేశములలో అన్నము నికమీద సంపాదింపవలసి యున్నది. మానవుల పారమార్థికపోషణకు ఆవశ్యకమైన వరిష్ఠాన్న మిది.

ప్రశ్న—అమెరికాలోని యువకోద్యమములకు కారణము వారి ఆశాభంగమా, లేక వారిలో నూతనప్రబోధమా?

జవాబు—చాలమట్టుకు ఆశాభంగమే, రవంత నూతనప్రబోధమును గలదు. ఆశాభంగము అతిస్పష్టముగ గననగుచున్నది. ఆర్థికాభ్యున్నతివలన మానవతత్త్వాంశములు కొన్ని నశించుచున్నవి. వ్యక్తులకేమి సమష్టికేమి ఒకవిసుగు ముంచుకు వచ్చుచున్నది. ఇట్లు వచ్చునని డెబ్బదైదేండ్లకు ముందే శ్రీ వివేకానందస్వామి హెచ్చరించియుండెను. ప్రపంచచరిత్రలో అప్పుడప్పుడు ప్రపంచము మీది ఈ విసుగు గననగుచుండును. పాశ్చాత్యనాగరకదేశాలలో ప్రస్తుతము అటువంటి యొకవిసుగు కననగుచున్నది. ప్రపంచయుద్ధానంతరము అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలలో ఆ విసుగు కననగుచున్నది. "ఇదంతయు ఎందుకు? ఈ సంపదకు ఈ శక్తులకు ఈ సాంకేతిక విద్యాభివృద్ధికి ఏమిప్రయోజనము?" అను తలంపు గలుగుచున్నది. హార్వర్డు విశ్వవిద్యాలయవిద్యార్థులు తమ కోరికల నొకపత్రములో దెలిపిరి. అందు ఈ విసుగు సూచితమై ఉన్నది. యుద్ధకాలములో దేశసంరక్షణార్థము ఆవశ్యకములైనవానిని ఉత్పత్తిచేయు పరిశ్రమయు ఉన్నతయంత్రవిద్యయు తమ కక్కఱలే దనివా రందు తెలుపుకొనిరి. "ఇవన్నియు ఎందుకు? మానవునిలోని పారమార్థికాంశము ఏ మాయెను?" అనుభావమును వెలిపుచ్చిరి.

మానవజీవిత పరమార్థ ప్రాముఖ్యాల అన్వేషణము సాగుచున్నది. కాని ఆ ప్రవణతలను సరియైన దారిలో ఫలాభిముఖముల చేయ సమర్థమగునట్టి తత్త్వశాస్త్రము పాశ్చాత్యదేశాలలో లేకపోవుట దురదృష్టము. కావున అమెరికాలో 'తెగిపోయిన గాలిపటమువలె నగుట' అనునది జరుగుచుండును. సంఘము నాదరింపనివారిని, సంఘమునం దన్వయింపనివారిని 'తెగిపోయిన గాలిపటమువంటివా' రను

చుందురు. అట్టివారిలో ఎందఱో యువకులు యువతులు ఉన్నారు. సంఘములో వారికి 'హాయి' లేదు. వేఱు గంతవ్య మేదీ? గంతవ్య మేదియు లేని త్రిప్పటయు అశాంతియు వారిది. వారిని ఊరుద్రిమ్మరులు (హిప్పీలు) అందురు. వారు తమ్ము అమెరికాతో సంబంధపఱచుకోరు. మఱి వారు ఏసంఘమునకు చెందినవారు? వారికే తెలియదు. కావున వారు సంఘమునకే కాక తమకు తాము ను ఒక సమస్యగా పరిణమించుచున్నారు. వారిలో కొందఱు దుండగీం డ్రగుదురు. కొందఱు త్రాగుబోతు లగుదురు. కొందఱు రాజకీయ లగుదురు. కోటి కొకడో లక్ష కొకడో ఆధ్యాత్మిక విషయప్రవణు డగును. నేను వివరించిన పరిస్థితి పాశ్చాత్యదేశా లన్నింటిలో ఉన్నది, ముఖ్యముగా అమెరికాలో నున్నది.

పెక్కు సభలలో నేను ఈలాగు చెప్పవలసి వచ్చినది. ఈ 'తెగిపోయిన గాలిపటాలవంటి వారి సమస్య'ను భారతీయులు పరిశోధించి నారు, దానికి పరిష్కారమును సిద్ధపఱచినారు. భారత దేశచరిత్రలో వచ్చు మహాపురుషులలో వరిష్ఠులు కొందఱు తెగిపోయిన గాలిపటాలే. బుద్ధదేవు డొక తెగిపోయిన గాలిపటమంటిని, వా రాశ్చర్యపడిరి. సంఘము బుద్ధదేవునకు నచ్చలేదు. ఏమి చేసినాడాయన? తన విరక్తిని లోకాభ్యుదయకర సందేశరూపమున వెలువఱచినాడు. అమోఘముగాసాగిన భారతదేశ పునరుద్ధరణమునకు ఆయన ప్రథమనిర్వాహకుడు ప్రముఖ నిర్వాహకుడు నయ్యెను. ఈ తెగిన గాలిపటాలవంటి వారిలో అనేకులు జగద్ధిత సంపాదకావతంసు లైరి.

వారి శక్తియుక్తులకు సద్వినియోగమార్గమే కావలసినది. నేనొక తెగిపోయిన గాలిపటమను కాని సంఘశ్రేయమునందు నా కక్కఱ యున్నది. నా ఆశయాలను కార్యసాధకములనుగా జేసికొను దారి నా కున్నది. అమెరికా ప్రజల వాడుకలో అట్టిదానికి లేదు. ఇది వారి కొక క్రొత్త యనుభవము. ఐనను ఇతర నాగరకతల సాహచర్యమున అమెరికా ప్రజలును తమ శక్తియుక్తులకు అమోఘ ఫలప్రద పథములను కనుగొనగలరనుట నా నమ్మకము. ఈ సమస్యను మేము గాఢముగా చర్చించితిమి. ఈ చర్చలు విద్యార్థుల కెంతో రంజకములుగా ఉండినవి. ఒక ఉపన్యాస మొకగంటసేపు సాగును. తర్వాత ఈ చర్చలు ఒక్కొక్కప్పుడు మూడుగంటలసేపు చెల్లును. ఇవి వారికి నూతనాశయాలు. ఇందు వారి కాసక్తి ఎంతేని కలదు.

శౌర్యంబు గలుగుట జన్మసాఫల్యంబు, శాంత మాత్మవివేకసాధనంబు,
మానంబు దనకును మహనీయసంపద, సిగ్గుతో బ్రతుకు సంజీవనంబు,
సవినయవచనంబు సర్వవశ్యకరంబు, వెలయు నాచారంబు వెనుబలంబు,
దానంబు సేయుట తన కది దాఁచుట, సజ్జనసంగతి సౌఖ్య మొసఁగు,—
గాన బుధు లీ గుణములు మాన రెపుడు, తగిలి మిమ్ము భజింతురు తలఁచి తలఁచి,
కలితలక్ష్మీశ, సర్వజగన్నివేశ, విమలరవికోటిసంకాశ, వేంకటేశ.

—తాళ్ళపాక పెదతిరుమలాచార్యుడు.

వార్తలు - విశేషాలు

శ్రీమత్కైలాసానందస్వాములకు వీడ్కోలు

క్రీ. శ. 1944-వ సంవత్సరంనుండి 1971 వఱకు ఇరవై యేడేండ్ల కాలం మద్రాసు శ్రీరామకృష్ణమఠమిషనులకు ప్రెసిడెంటుగాను వేదాంత కేసరిపత్రికకు సంపాదకులుగాను ఉండిన శ్రీమత్కైలాసానందస్వాములవారు బేలూరు మఠంలో కోశాధ్యక్షపదవికి నియుక్తులై 1971వ సంవత్సరం జూలై 2-వ తేదీనాడు అక్కడికి విజయం చేశారు. వారికి వీడ్కోలుప్రణామాంజలులు సమర్పించడానికి జూన్ 27-వ తేదీనాడు మైలాపూరు వివేకానంద సెంటినరిహాలులో పౌరమహాసభ సమావేశమైనది. హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తులు మాన్యశ్రీ కె. వీరాస్వామిగారు సభాధ్యక్ష్యం వహించారు. ప్రార్థనగేయానుసంధానానంతరం శ్రీ అణ్ణా ఎన్. సుబ్రహ్మణ్యంగారు సదస్సుకు స్వాగతాభివందనాలు అర్పించారు. మిషను ఆధ్వర్యంలో ఉన్న విద్యాది సకలసంస్థలవారిపక్షమున వివేకానందకళాశాల ప్రిన్సిపాలు జి. వేంకటరామన్‌గారు వీడ్కోలు వందనపత్రాన్ని చదివి స్వామికి సమర్పించారు. మఠసేవాకార్యకలాపాలలో శ్రీమత్కైలాసానంద స్వాముల ఆధ్యక్ష్యకాలంలో ఒనగూడిన అభివృద్ధులన్నీ ఆ వందనపత్రంలో ప్రస్తుతింపబడ్డాయి. డాక్టరు టి. ఎమ్. పి. మహాదేవన్‌గారు ఆంగ్లంలోను కి. వా. జగన్నాథంగారు తమిళంలోను ఉపన్యసిస్తూ మద్రాసు నగరంలో తమిళనాడులో రామకృష్ణోద్యమ వ్యాప్తికి శ్రీ కైలాసానందస్వాములు కావించిన కృషిని కొనియాడారు. సభాధ్యక్షులున్నూ స్వాములవారి ప్రభావవిశేషాలను ఉద్ఘాటించారు. శ్రీ కైలాసానందస్వాములు ఈ ప్రశస్తుల కన్నిటికి సముచితమైన ప్రత్యుత్తరం వాక్రుచ్చారు. భగవత్పరతంత్రతను అలవఱచుకొండని శ్రోతలకు ఉపదేశించారు.

శ్రీ ఎస్. శివరాంగారు సభకు వందనోపచారం కావించారు.

శ్రీ కైలాసానందస్వామి కల్కత్తాకు బయలుదేఱిన దినమైన 2-6-1971-వ తేదినాడు భక్తులు మిత్రులు మగువలు మగవాండ్రు అత్యధికసంఖ్యాకులు మఠంవద్దనున్నూ విమానాశ్రయంవద్దనున్నూ కూడి స్వాములవారిని భక్త్యాదరపురస్సరంగా సాగనంపారు.

ముప్పైయేండ్లుగా తిరువనంతపురం (త్రివేంద్రము)లోని శ్రీరామకృష్ణాశ్రమమునకు అధ్యక్షులుగా ఉంటూ వచ్చిన శ్రీమత్తపస్యానందస్వాములు ప్రస్తుతం మదరాసు మఠానికి అధ్యక్షులుగా విచ్చేసియున్నారు.

శ్రీరామకృష్ణమిషను స్టూడెంట్సుహోము
మైలాపూరు, మద్రాసు
1969-70 నివేదిక

హోములో మూడు శాఖ లున్నాయి— హైస్కూలు శాఖ, కాలేజిశాఖ, టెక్నికలు శాఖ. మైలాపూరు ఓరియంటలుస్కూలు విద్యార్థులు కొంతమందిమాత్రం చేర్చుకోబడ్డారు. వారికి భోజనమున్నూ వసతిన్నీ ఉచితంగా సమకూర్చబడ్డాయి. హైస్కూలు శాఖలోని విద్యార్థులందఱు హోములో ఉండి చదువుకొనేవారే. కాలేజిశాఖలో విద్యార్థులకు బస హోములో, చదువు వివేకానంద కాలేజిలో. టెక్నికలుశాఖలో డిప్లొమాకోర్సు చదివేవారికి భోజనం హోములోనే. పోస్టు

డిప్లొమా తరగతి విద్యార్థులలో పగటిపేళ చదువుకు మాత్రం వచ్చి పొయ్యేవారు కొంద ఉన్నారు.

హైస్కూలు

VIII-వ తరగతినుండి XI-వ తరగతివఱకు మొత్తం నాలుగుతరగతులే ఉన్నాయి. చదువు కుంటున్నవారిమొత్తం సంఖ్య 151. ఎస్. ఎస్. ఎల్. సి. పరీక్షకు కూర్చున్నవారి సంఖ్య 37. అందు 36 గురు ఉత్తీర్ణులయ్యారు.

కాలేజిశాఖ

విద్యార్థులసంఖ్య ప్రీయూనివర్సిటి తరగతి వారు 14; డిగ్రీతరగతులవారు 34; బి. ఇక్కడ 1. బి. ఎస్. సి. పరీక్షకు కూర్చున్న విద్యార్థులు 5. అందఱూ నెగ్గారు, నలుగురు ప్రథమ శ్రేణి (ఫస్టుక్లాసు)లో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. ఒక విద్యార్థి సంస్కృతంలో ఎమ్. ఎ. పరీక్షకు కూర్చున్నాడు, ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. పి.యు.సి. పరీక్షకు కూర్చున్న పదుముగ్గురూ నెగ్గారు, వారిలో పన్నిద్దఱు మొదటితరగతిలో నెగ్గారు.

టెక్నికలు ఇన్‌స్టిట్యూటు

ఇందులో ఉన్న తరగతులు:-ప్రీటెక్నికలు కోర్సు (ఒక సంవత్సరం చదువు), మెకానికల్ ఇంజనీరింగు డిప్లొమాకోర్సు (రెండేండ్ల చదువు), ఆటోమొబైల్ ఇంజనీరింగు పోస్టు డిప్లొమా కోర్సు (ఒకటిన్నర సంవత్సరాల చదువు). మెషీన్‌షాపు టెక్నాలజిని ఆటోమొబైలు టెక్నాలజీని బోధించే ఏర్పాట్లు కూడా ఉన్నాయి. ఈ సంవత్సరం ఈయిన్‌స్టిట్యూటు లోని విద్యార్థులసంఖ్యా వివరాలు-ప్రీటెక్నికలు తరగతి 32, డిప్లొమాకోర్సు మొదటిసంవత్సరం 36; డిప్లొమాకోర్సు రెండోసంవత్సరం 35, పోస్టుడిప్లొమాతరగతిలో గటిపేళ చదువుకు నేందుకు మాత్రం వచ్చిపోవు విద్యార్థులు 15; ఆలాగు వచ్చిపొయ్యేవాళ్లు ఇతరతరగతులలో మొత్తం 18.

సెంటినరి ప్రైమరీస్కూలు

బాలురసంఖ్య 345, బాలికలసంఖ్య 195. 24 మందికి మాత్రం మధ్యాహ్నభోజనం సరఫరా చేయబడింది.

మిడిల్‌స్కూలు : మల్లియన్కరణై

బాలురసంఖ్య 134, బాలికలసంఖ్య 25. వృత్తి విద్య పూర్వాంగంగా ఇక్కడ వ్యవసాయం కఅపబడింది. హాస్టలులో భోంచేస్తున్నవారు 45 గురు. అందు 36 గురు పెద్యాల్లు వర్గాలవారు. 100 మంది విద్యార్థులకు మధ్యాహ్నభోజనం సరఫరా చేయబడింది.

రామకృష్ణమిషను

తూర్పుబంగాళ కాందిశీకులకు సాహాయ్య కార్యక్రమం 1971.

14-4-71 నుండి 30-6-71 వఱకు సంగ్రహ నివేదిక.

ఈ రెండున్నరనెలలలో మిషను వారు క్రింద పేర్కొన్న కేంద్రాలగుండ 1,19,320 మంది ప్రజలకు సాహాయ్యం అందజేసియున్నారు. ప్రస్తుతం సాహాయ్యం పొందుతుండే వారిసంఖ్య 98,320

సాహాయ్య నిర్వాహణ కేంద్రం	కాందిశీకుల సంఖ్య
షిల్లాంగు ఆశ్రమాధ్వర్యంలో మేఘాలయపు సరిహద్దున రెండు కేంద్రాలు 1 దాకి 2 మదన్	16,000
చెర్రాపుంజి ఆశ్రమాధ్వర్యంలో మేఘాలయపు సరిహద్దున రెండు కేంద్రాలు 1 షెల్లా 2 ఇక్కమటి	14,000
ఆస్సాము సరిహద్దున కరీమ్గంజి (ఒక్కటే కేంద్రము)	3,000
బెరుబారివద్ద శకటిలో జల్పైగురి (ఒక్కటే కేంద్రము)	14,000
పశ్చిమ దినాజ్పూరులో దార్గ్మోన్ (ఒక్కటే కేంద్రం)	30,000
నరేంద్ర పూరాశ్రమాధ్వర్యంలో నాలుగు కేంద్రాలు. అన్నీ ఇరవైనాలుగు పర్గణాల జిల్లాలోనే 1. గైఘట 2 కలాసీమ 3 బక్చార 4 లక్ష్మీపూరు.	21.320
నాదియాజిల్లాలో జమ్షెడ్పూరు (ఇది 25-5-71 నాడు మూసివేయబడినది)	21,000
	1,19,220

నిర్వహింపబడ్డ సాహాయ్య కార్యక్రమ స్వరూపం

ఆహారపదార్థాలు పంపకం: కొన్ని కేంద్రాలలో అన్నమే పెట్టబడింది. వస్త్రాలు దుప్పట్లు, పరికరాలు, పాలుపొడి శిశువుల ఆహారం, ఉచితవైద్యం—మందులు—పథ్యం, ఇవి సమకూర్చబడ్డాయి. ప్రభుత్వంవారు అందచేసిన ఆహారపదార్థాలు చాలక కొన్నిచోట్ల మిషను వారు అటుకులను బెల్లపునీటిని సరఫరా చేశారు.

వర్షాలు ప్రారంభం అయ్యాయంటే కాందిశీకుల అక్కటలు ఎక్కువౌవుతాయి. తారు పూసిన కిత్తనారగుడ్డలు జరూరుగా కావలసి ఉన్నాయి. వానలు వెలసిన వెంటనే చలి కాలం వస్తూంది. అప్పటి అక్కటలు అప్పుడుంటాయి. మిషన్ జెనరలు సెక్రెటరిగారు వస్తురూపంగాను రొక్కరూపంగాను విరాళాలు ఒసంగవలసిన దని విజ్ఞప్తి తెలుపుకొని ఉన్నారు.

శ్రీ జగద్గురు విరాట్టు పోతులూరి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారి అఖండారాధనాయజ్ఞం

వరంగల్లు జిల్లాలో జనుగామ తాలూకాలో చేర్యాలగ్రామంలో పోలోజు నారాయణాచారిగారి గృహంలో 1971-వ సంవత్సరం

మే నెల 4, 5 తేదులలో పైని పేర్కొబడ్డ అఖండారాధనాయజ్ఞం యథావిధిగా విధ్యుక్తరంగా జరిగింది. ఇరవై నాలుగుగంటలు నామ సంకీర్తనమూ, చేర్యాల గీతా సంఘాధ్యక్షులయిన శ్రీ వై. బాలకృష్ణరావుగారి ఆధిపత్యమున పౌరమహాసభయూ, శ్రీ జి. టి. యాదవ గిరిరావుగారు, శ్రీ ఎస్. విశ్వనాథాచారిగారు, శ్రీ ఎస్. హరగోపాలుగారు, శ్రీ చెల్లన్నగారి బాలాజిగారు, శ్రీ ఆర్. చంద్రయ్యగారు, శ్రీ ఇప్పకాయల సత్యనారాయణగారు, శ్రీసంజీవాచారిగారు, శ్రీ పోలోజు నారాయణాచారిగారు అను ప్రముఖుల ఉపన్యాసాలు జరిగాయి. తీర్థప్రసాదవినిమయంతో కార్యక్రమం సమాప్తమైంది.

గ్రంథపరిచయం

శ్రీ నామ రామాయణమ్

ఇది ఆర్ష సాహితీవారి 7-వ ప్రచురణం. యావద్భారతదేశ ప్రసిద్ధమైన 'శుద్ధబ్రహ్మ రాత్పరరా' మేత్యాది అష్టోత్తర శతనామావళి రూపంలో ఉన్న రామాయణానికి ఇది చక్కని ముద్రణం. "ఆర్ష సాహితి, సనాతనధర్మప్రచారసంస్థ, 25-7-18 ఆమంచివారివీధి, విజయనగరం 2" అనే విలాసానికి పోస్టుఖర్చులకై 20 పైసల తపాలా బిళ్ళలు పంపి ఈపుస్తకాన్ని పడయవచ్చు. 'వక్త మహనీయుడు, ఆయనగ్రంథం ఇది' అని ఆదరింపబడే గ్రంథాలు ఉన్నాయి. "వక్త ఫలానా అని తెలియదు. విషయం మాత్రం అమృతమధురం" అని ఆదరింపబడే గ్రంథాలున్నాయి. నామరామాయణం ఈ రెండో కోవకు చెందింది. పేరుకు ముందు ఈ ప్రచురణకర్తలు తగిలించిన "సమర్థ రామదాసస్వామికృత" అను దళం నిరాధారం.

శ్రీ రామరమామనోహర స్తవము

రచయిత : శ్రీ బండారుపల్లె సీతారామయ్యగారు. ప్రాప్తిస్థానం శ్రీగ్రంథి నాగయ్య, పొన్నెకల్లు పోస్టు గుంటూరు తాలూకా, పుటలు 34, వెల 50 పై.

గుంటూరు తాలూకా పొన్నెకల్లు గ్రామంలో శ్రీకరణం పొన్నెకంటి సూర్యనారాయణగారి గృహంలో ఒకగదిలో శ్రీ పొన్నెకంటి జోగయ్యగారు శార్వరి సంవత్సరంలో ఒక శ్రీరామభజనమందిరం స్థాపించారు. తర్వాత కొన్నియేండ్లకు గ్రంథి చెంచయ్యగారు శ్రీరామునకొక ఆలయం కట్టించారు. ఆ శ్రీరామచంద్రున కంకితంగా రచయిత శతకం వ్రాయ సంకల్పించి కొన్నిపద్యాలు వ్రాశారు. ఇంతలో వారు ఆగ్రామం వదలవలసి వచ్చినందున శతకం అసంపూర్ణముగ ఆగిపోయింది. ఆ అసంపూర్ణ శతకం మధ్వశ్రీపల్లె పూర్ణప్రజ్ఞాచార్యులచే సంస్కరింపబడి ఈలాగు ముద్రితమైనది. పద్యాలలో ఒకచంపకముంది, తక్కినవి అన్నీ ఉత్పలాలే. ప్రతిపద్యానికి మకుటం "పొన్నెకంటి పురమందిర, రామ, రమామనోహరా" అని. భక్తినిష్యందమైన ఆ పద్యావళికి, రచయితగారు "విన్నపము" అను పేర పారమార్థికవిషయకంగా ఒక వ్యాసం వ్రాసి జతపఱచిఉన్నారు. రామభక్తులకూ ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసువులకూ ఈ పద్యావళియు ఈ వ్యాసమున్నూ, అత్యంత ప్రీతికరాలు.

ప్ర

శ్రీ రామకృష్ణ కథామృతము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

పరిశోధితమగు 1121 మహోపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము ; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బాధగురువులు : బోధ గురువులు, లౌకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి ; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమతసామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము: భక్తి: కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు: నీతికథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ పసిబిడ్డలకయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

...ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూత్రాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండొలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి...

—ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్వలమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4-50 క్యాలికో : రూ. 5-50

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

'రామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను అమర్చి, శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచారి గారు తమిళభాషలో రచించిన జనాకర్షకగ్రంథము. దాని యనువాదాలు ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతి, హిందీభాషలలో నిప్పటికే అపారవ్యాప్తినొందినవి. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆం ణము.

128 పుటలు వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

వంట చేస్తూనే విశ్రమించండి

ఖాస్ జనతా
కిరోసిన్ కుక్కర్

67, బిపిన్ బిహారి గంగూలీ స్ట్రీట్, కలకత్తా 12.

KALPANA O. M. 15 TE

శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శ మాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేట తెనుగున రచింపబడియున్నవి.

346 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 3-00

అనుష్ఠాన వేదాంతము

అనువాదకులు : కీ॥ శే॥ తత్త్వానందస్వాములవారు

ప్రపంచమున వివిధరంగములందు విహరించువారికి వేదాంతమెటుల అనుష్ఠాన యోగ్యమో కండ్లకుగట్టినటుల శ్రీ వివేకానందస్వాములవారి యుపన్యాసములందు స్పష్టీకరించి యున్నారు.

(129+6 పుటలు) తృతీయ ముద్రణము వెల : రూ. 1-25

నూతన ముద్రణము ! ఇప్పుడే వెలువడినది ! !

"భారత యువ జనులారా!"

అనువాదకులు :

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవారొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

274 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము ! వెల : రూ. 3-00

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు:
కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు—అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు   రెండవ కూర్పు   వెల: రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము:   ఇప్పుడే వెలువడినది:

రాజయోగము

అనువాదకులు:
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)   ఆఱవ కూర్పు   వెల: రూ. 2-50

అడ్రెసు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు: శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ సేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.